

GŁOS NARODU

**REDAKCJA
i ADMINISTRACJA**
Kraków.
ul. św. Krzyża L. 11.
TELEFONY:
Redakcja . . . 101-90
Administracja . 133-44
Konto P. K. O. 415.730
Kraków Nr.

Przedpłata wynosi:	W Krakowie		Na całym obszarze Państwa polsk. z przesyłką roczową	Zagranicą	Redakcja niezamówionych artykułów niezwa- ca i nie honoruje listów nieopłaconych nie przyjmuje. Za każdą zmianę adresu 50 gr. Redakcja przyjmuje strony od godz. 11 do 18
	z odnośnikiem	bez odnośnika			
Miesięcznie	5- zł.	4-50 zł.	5- zł.	8- zł.	

Rok XLIV

Kraków, piątek, dnia 29 stycznia 1937 r.

Nr 29.

Grozi nam niezadługo brak węgla Z obrad nad budżetem Min. Przemysłu i Handlu

Warszawa, 28. 1. (Tel.). W sejmowej komisji budżetowej rozpatrywano dziś budżet Min. Przemysłu i Handlu. Całe posiedzenie przedpołudniowe zajął obszerny referat p. ministra Sowińskiego oraz przemówienie p. ministra Romana. W referacie p. Sowińskiego na uwagę zasługują dane, dotyczące cen węgla. Referent z niepokojem wyrażał wątpliwość, czy zdolność wytwórcza naszych kopalń podlega rosnącemu zapotrzebowaniu. Jeszcze w r. 1926 zdolność produkcyjną kopalni węgla szacowano na 60.000.000 tonn rocznego wydobycia. Obecnie, zdolność ta według obliczeń teoretycznych ma wynosić 45.000.000 tonn rocznie, a praktycznie tylko 36.000.000 tonn. Już w bliskiej przyszłości zdaniem referenta grozi nam zupełnie realny brak węgla, który może sparaliżować tem po odbudowy i ożywienia gospodarczego.

Posel Sowiński widzi jedyną drogę zaradzenia temu w przeprowadzeniu w kopalniach inwestycji, na które potrzeba około 188.000.000 zł. w okresie trzech lat. Referent podał sposób sfinansowania robót inwestycyjnych w kopalniach, mianowicie państwo miałoby pomóc kopalniom w uzyskaniu pożyczki w wysokości 1/4 całego wydatku inwestycyjnego, zaś kopalnie miałyby wpłacać do Banku Gospodarstwa Krajowego po 1.60 od każdej tonny węgla sprzedanej w kraju, a z powstałych w ten sposób sum kopalnie mogłyby otrzymywać kredyty na inwestycje zatwierdzone uprzednio przez rząd. Zle przedstawia się również sprawa przemysłu naftowego, gdzie potrzebna jest pomoc państwa na melioracje.

P. minister Roman omówił bardzo dokładnie poszczególne gałęzie przemysłu i handlu, wytykając m. in., że w postępowaniu kół przemysłowych tkwią niewątpliwie poważne błędy, które polegają na tym, że myślnie więcej o interesach poszczególnych grup, niż o ogólnym programie uprzemysłowienia kraju. Tendencje może więcej przyczyniły się do podjęcia inicjatywy prywatnej, niż okrzykami

etatyzm kolejnych rządów. Jeżeli chodzi o zagadnienia etatyzmu, to p. minister oświadczył, że nie ma w Polsce miejsca ani na doktrynę etatyzmu, ani antyetatyzmu. Sytuacja nasza wymaga, aby wyposażenie gospodarcze państwa dokonane zostało szybko i należyście, a więc jest miejsce i dla mądrej inicjatywy prywatnej. Dyskusja rozpoczęła się dopiero wieczorem.

Kancelerz Hitler poruszy jutro sprawę kolonii

Paryż, 28. 1. (PAT). Korespondent berliński „Information“ donosi, że na ostatnim posiedzeniu gabinetu Rzeszy omawiana była w sposób bardzo obszerny kwestia rozszerzeń kolonialnych Niemiec, która ma być podniesiona przez kancelerza Hitlera w czasie jego przemówienia w dniu 30 b. m. W berlińskich kołach politycznych łącznie z tą sprawą liczą na przedłużenie się pobytu w stolicy Rzeszy ambasadora niemieckiego w Londynie von Ribbentropa, który jest uważany oddawna za specjalistę do spraw kolonialnych, a co zatem idzie za najpoważniejszego kandydata na stanowisko ministra kolonii. Korespondent twierdzi również, iż wiadomości na temat sondowań dyplomatycznych, dotyczących przyznania Niemcom pewnych sfer interesów w posiadłościach portugalskich w Afryce, lub też w posiadłościach portugalskich w Indiach, zdają się potwierdzać. Również memorandum, dorę-

zione ostatnio przez ambasadora francuskiego w Berlinie Francois Poncet min. von Neurathowi ma podobno, według informacji korespondenta, przewidywać szeroki udział Niemiec w eksploatacji bogactw afrykańskich.

Układ niemiecko-portugalski

Londyn, 28. 1. (PAT). Dzienniki angielskie ogłaszają dalsze szczegóły zawartego ostatnio niemiecko-portugalskiego układu, dotyczącego eksploatacji Angolii przez Rzeszę. Według tych informacji siedem firm niemieckich otrzymało specjalne koncesje, uprawniające do eksploatacji bogactw mineralnych tej kolonii. Dzienniki wymieniają trzy z tych firm, a mianowicie: wielkie zakłady hutniczo-górnictwa „Gute Hoffnungs-huette“, wielkie zakłady metalurgiczne „Borsig Rheinmetall“ i koncern chemiczny „I. G. Farben-Industrie“.

P. PREZYDENT I MARSZ. ŚMIGŁY-RYDZ WYSLUCHALI SPRAWOZDAŃ PREMIERA I WICEPREMIERA.

Warszawa, 28. 1. (PAT). Pan Prezydent Rzeczypospolitej przyjął dzisiaj, w obecności p. marszałka Śmigłego-Rydza — pp. prezesa Rady Ministrów gen. Sławoj-Składkowskiego i wicepremiera inż. E. Kwiatkowskiego, którzy referowali o bieżących pracach rządu.

15 tysięcy chorych na gripę w Wilnie

Wilno, 28. 1. (PAT). Według otrzymanych danych, liczba zachorowań na gripę w Wilnie sięga 15 tys., a w woj. wileńskim dochodzi do 20 tys. osób. W ciągu dnia wczorajszego w ogrodach i na krańcach miasta znaleziono wiele zmarzniętych ptaków. Komitety obywatelskie przystąpiły do masowego dożywiania dzieci w wieku szkolnym, a także dożywiania objęta około 10 tys. dzieci. Zarząd m. Wilna ustawił na ulicach miasta piecyki z płonącym koksem.

Jeżow Gener. Komisarzem bezpieczeństwa Z. S. R. R.

Moskwa, 28. 1. (PAT). Centralny Komitet Wykonawczy Z. S. R. R. postanowił nadać tytuł generalnego komisarza bezpieczeństwa państwa komisarzowi spraw wewnętrznych, Jeżowowi. Poza tym C. K. W. postanowił utworzyć w komisariacie obrony Z. S. R. R. stanowiska zastępców komisarza do spraw marynarki wojennej i lotnictwa, którzy zarazem będą doradcami sił morskich względnie lotniczych Z. S. R. R. Na stanowisko zastępcy komisarza marynarki wojennej powołany został dowódca eskadry Orłow, zaś na stanowisko zastępcy komisarza lotnictwa — zastępca dowódcy armii — Aiksnis.

Piąty dzień procesu

Moskwa, 28. 1. (PAT). Na dzisiejszym posiedzeniu sądu zakończone przesłuchanie oskarżonych. Jako ostatni zeznawali osk. Gasze i Puszyn, którzy podobnie, jak pozostali podsądni, przyznali się do przestępstw, wyszczególnionych w akcie oskarżenia. Radek w dodatkowym zeznaniu na żądanie prokuratora opowiada o rozmowach politycznych, które miał prowadzić w roku 1935 z przedstawicielem dyplomatycznym i wojskowym pewnego mocarstwa środkowo-europejskiego w sprawie zbliżenia ze związkiem sowieckim. Radek twierdzi, że nie dawał tym osobom żadnej konkretnej odpowiedzi.

Córka i siostra Trockiego aresztowane?

Moskwa, 28. 1. (PAT). W Moskwie rozeszła się pogłoska, że córka Trockiego,

znajdująca się na zesłaniu w Krasnojarsku została aresztowana. Poza tym krąży pogłoska, że aresztowano siostrę Trockiego, pierwszą żonę rozstrzelanego Kamieniewa.

Putna rozstrzelany?

Berlin, 28. 1. Jak donosi z Moskwy „Angriff“, został tam rozstrzelany gen. Putna, były attache Sowietów w Anglii, który został odwołany z Londynu w sierpniu ub. roku. Putnie miano udowodnić współdziałanie ze spiskiem trockistów.

Na wiecach w Madrycie (!)

Madryt, 28. 1. (ag). Moskiewska „Pravda“ donosi, że w dniu 23 stycznia odbyły się we wszystkich fabrykach oraz koszarach w Madrycie mitingi, na których omówiono obecnie odbywający się proces w Moskwie z żądaniem ukarania śmiercią oskarżonych.

Zapowiedź zwolnienia narodowców z Berezy?

Warszawa, 28 stycznia. (PAT). Wobec stwierdzonego przez władze znacznego uspokojenia nastrojów w powiecie wysoko-mazowieckim i ustania ekscesów co w konsekwencji przywraca warunki bezpieczeństwa, życia i mienia w tym powiecie, p. minister spraw wewnętrznych gen. Sławoj-Składkowski zarządził w dn. 28 stycznia zmniejszenie w po-

wiecie wysoko-mazowieckim rezerwy policyjnej oraz zwolnienie z miejsca odosobnienia w Berezie Kartuskiej Mariana Jursza. W miarę postępującej normalizacji stosunków bezpieczeństwa w powiecie nastąpią dalsze zwolnienia osób osadzonych za te zajęcia w Berezie.

Stan zdrowia Ojca św.

Citta del Vaticano, 28. 1. (PAT.) Ojciec Święty udzielił audiencji kardynałowi Carlo Cremonesi, kierującemu sprawami finansowymi Watykanu. Podczas audiencji papież odczuł tak silne bóle nóg, iż audiencja została skrócona.

Modlitwa katolików Niemców

Warszawa, 28. 1. (Tel.). Agencja Press donosi z Wiednia: W kościołach w Niemczech odczytano znane orędzie Episkopatu niemieckiego, zwrócone przeciwko hitlerowskiemu dążeniu w zakresie wychowania młodzieży. Po odczytaniu orędzia wierni odmówili w kościołach wspólnie z kapłanami następującą modlitwę: „Zbawicielu, który rze kiesz: „Pozwólcie dzieciom przyjść do Mnie“, zwracamy się do Ciebie z modlitwą, gdyż grożą nam wprowadzeniem szkoły, która od sunie nasze dzieci od Ciebie i narazi na niebezpieczeństwo zbawienie ich dusz. Nie pozwól, aby nasze dzieci były od Ciebie oderkane, daj rodzicom chrześcijańskim siłę do obrony szkoły katolickiej“.

Projekt nowej ustawy tronowej w Anglii

Londyn, 28. 1. (PAT). „Evening Standard“ informuje o szczegółach projektu ustawy, jaki ma być złożony dziś przez premiera w odpowiedzi na mowę królewską. Projekt przewiduje: 1) w wypadku objęcia tronu przez panującego nieletniego, regencję objąć ma królowa do czasu pełnoletności monarchy, 2) zakaz zawierania małżeństwa przez nieletniego monarchę bez zgody regencji i aprobaty parlamentu, 3) w wypadku nieobecności monarchy, wchodzić ma w życie na zarządzenie ministra sprawiedliwości akt z roku 1837. Akt ten przewiduje, że w wypadku, gdy następcą tronu w chwili śmierci panującego znajduje się poza granicami kraju, wówczas powstaje ma rada stanu, która obejmuje funkcje korony aż do powrotu następcy tronu.

Układ włosko-angielski w sprawach komunikacji w Afryce

Rzym, 28. 1. (PAT). Ministerstwo prasy i propagandy komunikuje oficjalnie, że dziś podpisany został w pałacu Chigi układ włosko-angielski, dotyczący stosunków tranzytowych i lokalnych między włoską Afryką Wschodnią a Somalią angielską. Układ podpisali ze strony włoskiej — min. pełnomocny Buti, ze strony angielskiej wicegubernator Somalii Płowaw. Układ zawarty został po rokowaniach toczących się w Rzymie już od 18 bm. Dotyczy on szeregu zagadnień ruchu tranzytowego i pocztowego drogami lądowymi oraz przez porty afrykańskie.

Ilu członków liczy francuska partia komunistyczna

Paryż, 28. 1. (ag). Na konferencji francuskiej partii komunistycznej sekretarz generalny Thorez, podając liczbę członków partii, nadmieniał, że wzrosła z 80 tys. do liczby 280.000 w r. 1936.

GIEŁDA WARSZAWSKA.

Warszawa, 28. 1. (Tel.). Giełda dewizowa: Holandia 289.45, Berlin sprzedaż 212.75, kupno 211.04, Bruksela 89.05, Gdańsk 100.00, Londyn 25.90, Nowy Jork 5.28 1/2, Paryż 24.63, Praga 18.46, Zurych 121.00, Wiedeń sprzedaż 99.20, kupno 98.80, Mediolan sprzedaż 28.00, kupno 27.80, marka niemiecka srebrna sprzedaż 126.00, kupno 122.00.

Papiery procentowe: 4% pożyczka konsolidacyjna 447.50, inwestycyjna pierwszej emisji 64.75, 5% konsolidacyjna 53.50.

Akcje: B. i T. Tow. Fabryk

Rada Ligi Narodów i raport w sprawie Gdańska

Genewa, 28. 1. (PAT). Wczoraj na posiedzeniu popołudniowym Rada Ligi zajęła się sprawą Gdańska. W zastępstwie min. Becka przemawiał delegat Polski min. Komarnicki, który wyraził zadowolenie z raportu polskiego, iż mógł on ułatwić Radzie wykonanie obowiązków wypływających z traktatu.

Następnie min. Eden przedstawił Radzie swój raport w sprawie gdańskiej i prosił Radę w imieniu Komitetu Trzech, by przyjęła do wiadomości sprawozdanie rządu polskiego z wykonania powierzonej mu misji.

Statut W. M. Gdańska — głosi dalej raport min. Edena — obejmuje trzy elementy: 1) utrzymanie sytuacji międzynarodowej W. Miasta; 2) procedurę dotyczącą regulowania trudności między Gdańskiem a Polską i 3) gwarantowanie konstytucji. Min. Eden przedstawił w raporcie fazy, jakie przebył rozwój stosunków między Ligą Narodów a Gdańskiem, po czym przechodząc do stosunków między senatem a Wysokim Komisarzem stwierdził, iż zasady wyłączone w sprawozdaniu delegata polskiego winny być rozumiane w ten sposób, iż prawo Wysokiego Komisarza do domagania się informacji od senatu, oraz obowiązek dostarczania tych informacji przez senat pozostaje niezaprzeczalne. Do Wysokiego Komisarza należy decydowanie w każdym wypadku na podstawie wszelkiej informacji, będącej w jego posiadaniu, w jakiej sprawie zwrócił się on do senatu o wyjaśnienie.

Raport kończy się wyrażeniem nadziei, że napięcie polityczne w W. Mieście ulegnie zmniejszeniu.

Po raporcie min. Edena przemawiał prezydent Greiser, który wyraził podziękowanie pod adresem Polski i oświadczył m. in., że przyjęcie raportu pozwoli prezydentowi senatu współpracować najzupełniej lojalnie z nowym Wysokim Komisarzem Ligi Narodów, który zostanie mianowany.

Z kolei referent min. Eden zaproponował przyjęcie następującej rezolucji: „Rada przyjmując do wiadomości przedstawione jej sprawozdanie przedstawiciela Polski, chwaliła raport Komitetu Trzech, aby w dalszym ciągu śledził sytuację w Gdańsku“.

Ostatni przemawiał raz jeszcze min. Komarnicki, po czym konkluzje raportu i rezolucja zostały przez Radę przyjęte.

Komisarz Ligi w Gdańsku jeszcze nie mianowany

Genewa, 28. 1. (PAT). Przed posiedzeniem publicznym Rada odbyła posiedzenie poufne, na którym zajmowała się m. in. sprawą nominacji nowego wysokiego komisarza Ligi Narodów w Gdańsku. Referent min. Eden oświadczył, że komitet trzech zaproponował stanowisko wysokiego komisarza Holendrowi admirałowi de Graaff i sądzi, że propozycja ta zostanie przyjęta. Na wypadek jednak, gdyby propozycja nie została przyjęta, referent stawia wniosek, aby sprawa nominacji wys. komisarza została powierzona przewodniczącemu Rady w przemyśle z Komitem Trzech i przedstawicielowi Polski.

Na zapytanie kom. Litwinowa, który interesował się szczegółami personalnymi dotyczącymi admirała de Graaffa, min. Eden wyjaśnia, że kandydat na stanowisko

wys. komisarza jest b. szefem sztabu generalnego marynarki holenderskiej, oraz że wsze kie wiadomości otrzymane o nim są jak najlepsze. Dlatego też min. Eden życzy sobie gorąco, aby admirał de Graaff objął zaproponowane stanowisko.

ADM. DE GRAAFF NIE PRZYJĄŁ STANOWISKA KOMISARZA.

Haga, 28. 1. (PAT). Wiceadmirał de Graaff nie przyjął stanowiska wysokiego komisarza Ligi Narodów w Gdańsku.

Konferencja min. Becka

Genewa, 28. 1. (PAT). W dniu dzisiejszym minister spr. zagr. Beck odbył w siedzibie delegacji polskiej konferencję z ministrem spraw zagr. Francji Delborem.

Przeszło 500 ofiar „pochłoneła już powódź w Ameryce” Prawie milion osób bez dachu nad głową

Nowy Jork, 28. 1. (PAT). Liczba ofiar powodzi w dolinach Ohio i Missisipi wzrasta z każdym dniem. Prócz 261 osób, które zatonęły, zmarło 250 w szpitalach w Louisville i Kentucky. W Louisville wiele osób zostało z obawy przed epidemią pochowanych bez stwierdzenia ich tożsamości. Przeszło 900.000 osób pozbawionych jest dachu nad głową, a szkody materialne przekraczają sumę 400 mln. dolarów. Wobec niebezpieczeństwa zalania przez wodę terenów położonych nad dolnym biegiem Missisipi, władze wojskowe zarządziły ewakuację obszarów od Cairo i Illinois aż po Nowy Or-

Kiedy wejdzie w życie

zakaz wyjazdu ochotników do Hiszpanii?

London, 28. 1. (PAT). Ambasadorowi W. Brytanii w Paryżu, Rzymie, Berlinie, Moskwie i Lizbonie potwierdzili otrzymanie przez rząd brytyjski odpowiedzi w sprawie zakazu werbunku ochotników do Hiszpanii i jednocześnie zakomunikowali zainteresowanym rządów uwagi, jakie rząd brytyjski sformułował na temat tych odpowiedzi. Rząd brytyjski za pośrednictwem swych ambasadorów wyraził zadowolenie, iż w sprawie tej osiągnięto porozumienie i że nie zgłoszono żadnych zastrzeżeń przeciwko propozycji przesłania wymienionej w tej sprawie korespondencji Komitetowi Nieinterwencji z prośbą, by ustalił datę jednoczesnego zastosowania zarządzeń, mających na celu

wprowadzenie w życie zakazu, dotyczącego ochotników.

Walki na frontach

Madryt, 28. 1. (PAT). Agencja Havasa donosi: W ciągu dnia wczorajszego wojska powstańcze ponowily zacięte walki na odcinku Pardo. Od kilku dni przeprowadzana jest w tej okolicy koncentracja oddziałów powstańczych. Na froncie południowym, w okolicy Aranjezu wojska rządowe stawiają skuteczny opór atakom powstańczym. Około godziny 17 upadło kilka pocisków ciężkiej artylerii w śródmieściu Madrytu. Wyrażone szkody są nieznaczące.

Głód w Walencji

Paryż, 28. 1. (PAT). „Jour“ donosi, że w Walencji daje się z każdym dniem odczuwać coraz większy brak żywności, w związku z czym rozeszły się tam pogłoski o mającym nastąpić w najbliższym czasie przeniesieniu rządu do Barcelony. Premier Companys miał sobie — na wypadek gdyby to nastąpiło — zastrzec zupełną niezależność dla rządu katalońskiego.

Dalsze ograniczenia żywnościowe w Niemczech

Berlin, 28 stycznia (PA). Niedobór zboża i mąki obostrzony niezbyt pomyslnym urodzajem, skłonił władze niemieckie do poczynienia ograniczeń w konsumcji świeżego pieczywa. Piekarzom udzielono w tym sensie wskazówek, by ograniczyli metodę wypieku seryjnego po kilka razy dziennie. Poza tym na rynku juczarskim oczekują zarządzeń ściśle reglamentujących sprzedaż i zakup jaj.

1103 osoby zmarły w Anglii na grype w ciągu tygodnia

London, 28. 1. (PAT). Liczba śmiertelnych ofiar grypy w 122 wielkich miastach Anglii w ostatnim tygodniu wyniosła 1103 gdy w poprzednim 1100 osób.

Znowu zajścia

na wyższych uczelniach w Warszawie

Warszawa, 28. 1. (Telef.) Wczoraj rozruch na terenie wyższych uczelni ulotki, podpisane przez młodzież narodowo-radyczną, wzywające do demonstracyjnego niedopuszczenia w dniu dzisiejszym żydów na wykłady. — Skutkiem tych nlotek doszło dziś przed południem do niewielkich zajść na Uniwersytecie i Politechnice. Na Politechnice około godz. 11 zmuszono żydów, którzy w liczbie kilkudziesięciu przybyli wczesnym rankiem na teren uczelni, by teren ten opuścili. Nie obeszło się przy tym bez starć, skutkiem których przerwano wykłady i ćwiczenia. Na terenie Politechniki znajdowało się ponad 1.000 studentów Polaków, którzy przebywali w hallu i audytoriach. Po południu studenci rozeszli się do domów.

Na Uniwersytecie żydów nie wpuszczano do gmachu zgromadzeni przy wejściu studenci Polacy. Wykłady odbyły się normalnie, ale w obecności jedynie studentów-Polaków. Około godziny 12 w południe kilkunastu żydów, korzystając z zamieszania, wynikłego na tle usuwania przez woźnych studentów spod bramy, usiłowało przedostać się na teren uczelni. Zmuszono ich do wycofania się, przy czym niektórych poturbowano. Dwu poważniej potur-

lean. W stanie Ohio w dalszym ciągu odczuwać się daje brak żywności i wody do picia.

Nowy Jork, 28. 1. (PAT). Według Associated Press, w katastrofie powodzi utraciło życie 293 osoby. Bez dachu nad głową pozostało 958 tys. osób. Szkody, wyrządzone przez powódź, przewyższają 400 milionów dolarów. Poziom wody na rzece Ohio zaczęła powoli obniżać się. Wszystkie wysiłki akcji ratunkowej mają obecnie przede wszystkim na celu zapobieżenie katastrofie w dolinie Missisipi na południe od Kairu w stanie Illinois.

bowanych odwieziono do szpitala. Po tym zajściu na Uniwersytecie zapanował spokój.

Przed ustanowieniem nuncjatury w St. Zjedn.

Rzym, 28 stycznia (PAT). Agencja Stefani donosi z Watykanu: Jak slychać rokowania toczące się między Stolicą Apostolską a rządem Stanów Zjednoczonych w sprawie ustanowienia nuncjatury w miejsce istniejącej

obecnie, a nie noszącej charakteru dyplomatycznej delegacji apostołskiej w Waszyngtonie, niebawem doprowadzą do zawarcia ostatecznego porozumienia.

—oO—

Kto przybył na „Batory” z Ameryki

Gdynia 28 stycznia (PAT). Dziś rano o godzinie 8 przybył do Gdyni statek „Batory”. Dwudniowe opóźnienie było spowodowane burzą jaką „Batory” przeszedł na morzu Północnym oraz zboczeniem z drogi na skutek poszukiwań angielskiego statku rybackiego „Amethyst” wzywającego pomocy.

Między pasażerami przybyłymi do Gdyni znajdował się prof. Uniw. Jana Kazimierza Arctowski, znany fizyk i badacz polarny, który przebywał w Ameryce na zaproszenie tamtejszych sfer naukowych jako wybitny ekspert od spraw meteorologii. Poza tym przybył naczelny dyrektor Polsko-Amerykańskiej Izby Przenyslowo-Handlowej w Warszawie. Kwapiszewski w towarzystwie amerykańskiego króla skór Rosenberga, który przybył w celu nawiązania kontaktu z polskimi eksporterami skór.

W Kopenhadze wysiadł drugi król zapalczany Attington oraz znany pisarz amerykański Kohen.

Jako ładunek przybyły m. in. części składowe dla 300 samochodów marki „Chevrolet” oraz większa partia białizny.

Śniegi utrudniają komunikacje

Kraków, 28 stycznia. Ostatnie opady śniegu spowodowały dwudniową przerwę w komunikacji samochodowej na linii Kraków — Zakopane. W dniu wczorajszym komunikacja na tej szosie została przywrócona. Nadeszły natomiast do Krakowa wiadomości o zaspach na szosie Szczawnica — Nowy Targ, nniemożliwych przejazd autobusami.

Opad śnieżny nie wpłynął na razie ujemnie na punktualność ruchu na kolejach. Nie wielkie zasy zauważono na liniach kolejowych pod Chabówką. Wysłane tam zostały plugi odśnieżne.

Elektryzacja usmierza bóle Papieża

Rzym, 28 stycznia (PAT). Według informacji z Watykanu, w ostatnich dniach zastosowano dla usmierzenia bólów Papieża w rękach i dla poprawy obiegu krwi elektryzację aparatem skonstruowanym specjalnie w tym celu w Mediolanie. Elektryzacja ta dała dobre wyniki.

—oO—

Falszywa pogłoska „I. K. C.”

Tarnów, 28. 1. „I. K. C.” w numerze z 28. b. m. podał wiadomość, jakoby Ks. Biskup Edward Komar miał „zrezygnować” z godności biskupa-sufragana w Tarnowie, a to z powodu rzekomego „złego stanu zdrowia”. Ze źródła najbardziej miarodajnego dowiadujemy się, że wiadomość podana przez „I. K. C.” jest fałszem, a stan zdrowia Ks. Biskupa Komara nie ma nic wspólnego do zyczenia... „I. K. C.” powinien odzwyczaić się od robienia zmian w hierarchii kościelnej.

Ostatnie posiedzenie poznańskiej rady miejskiej

Poznań, 28 stycznia. (PAT). W środę odbyło się ostatnie zwyczajne posiedzenie rozwiązanej rady miejskiej w Poznaniu. Komisarzyczny prezydent miasta p. Więckowski odczytał po zagajeniu dekret Ministerstwa Spr. Wewnętrznych, rozwiązujący na wniosek wojewody poznańskiego radę miejską w Poznaniu, po czym zamknął posiedzenie.

TAJEMNICZE SAMOBÓJSTWO.

Warszawa, 28. 1. (Telef.). Dziś o godz. 7 rano zaszło tajemnicze samobójstwo w jednym z nocnych lokali w Warszawie. Wyszła z rewolweru w usta pozbawił się życia jeden z gości, liczący około 35 lat. Lekarz Pogotowia stwierdził śmierć. Przy samobójcy nie znaleziono żadnych dowodów osobistych, to też nazwiska jego nie ustalono. Denat całą noc spędził w dancingu i bawił się bardzo weselo.

Nowe wieści o programie obozu rządowego

Warszawa, 28 stycznia (Telef.). Dziś pojawiły się pewne oznaki, wskazujące iż chwila ogłoszenia programu nowej organizacji rządowej jest niedaleka. Za oznakę taką uważają tu artykuł w „Ekspreście Porannym” „O organizacji” oraz zapowiedź referatu politycznego p. wicemarsz. Miedzińskiego w klubie dyskusyjnym posłów i senatorów b. działaczy niepodległościowych. Referat ten miał być wy-

głoszony dziś wieczorem, jednak w ostatniej chwili odłożono go, motywując to zachorowaniem p. Miedzińskiego na grype. Utrzymują, że ogłoszenie owej od tak dawna oczekiwanej deklaracji idęcej obozu rządowego wstrzymane do chwili zakończenia prac Komisji Budżetowej nad preliminarzem i planem inwestycyjnym.

—:O—

Wspaniałe warunki śnieżne w całych Karpatach

Kraków, 28 stycznia (PAT). Liga Popiekania Turystyki ogłasza następujący komunikat narciarski i śniegowy Towarzystwa Krzewienia Narciarstwa i Państwowego Instytutu Meteorologicznego. Mieszanie się warstw powietrza polarno-morskiego z masami powietrza polarno-kontynentalnego powoduje nowe opady śnieżne, które stwarzają dobre warunki śnieżne nie tylko w górach ale i na podgórzu. Bardzo dobre warunki śnieżne są już obecnie od 2000 m. n. w najniższych

skich temperaturach, które stwarzają doskonałe warunki śnieżne w całych Karpatach.

Komunikat meteorologiczny z dn. 28 stycznia 1937 r. Stan pogody w Polsce dziś o godzinie 7 rano. Dziś rankiem w znacznej części Polski było przeważnie pochmurno z opadami śnieżnymi, głównie w dzielnicach południowo-zachodnich i środkowych. Temperatura wynosiła od —4 w Tatrach do —12 na Czarńcu i od —8 na wybrzeżu do —24 w Wileńskim.

Przewidywany przebieg pogody do południa dnia jutrzejszego. Na ogół chmurno i miejscami opady śnieżne. W dzielnicach północno-wschodnich jeszcze silny, poza tym umiarkowany mróz. Umiarkowane wiatry z kierunków wschodnich.

Stare i nowe problemy żydowskie — do rozwiązania

O wystąpieniu pos. Prystorowej w sprawie uboju rytualnego pisze „Nowy Dziennik“, że — Sejm znów zaczyna „bawić się“ tą sprawą. Tak żydowska prasa rozumie przyczynę zainteresowania Polaków sprawą żydowską. I tak się żydowski nacjonalizm wczuwa w ducha tego narodowego ruchu, który — jak orkan — ogarnął polskie społeczeństwo... Nie chcą zrozumieć! Trudno! Po zostaje nam tylko powiedzieć: — Tyś chciał, Grzegorz Dandini! Tyś sam chciał.

Polskie społeczeństwo bowiem nie „bawi się“ sprawą wyzwolenia życia narodowego z żydowskiej niewoli. Ruch narodowy nie jest dla niego rozrywką. Jest ruchem wywołującym nie tylko ze szlachetnej ambicji narodu, który nie chce być podsiótką dla obcego żywiołu, ale i z czysto życiowej konieczności zacerpnienia oddechu u duszonego człowieka.

Jak dalece to jest prawdą, może żydów pouczyć fakt, że nawet obecny Sejm (wybrany przecież z pośród tej części społeczeństwa, która „żydożerezych instynktów“ nie toleruje) co chwila do sprawy żydowskiej wraca, a niektórzy parlamentarzyści coraz mocniejsze kładą na niej akcenty.

ZYDZI W ŻYCIU

KULTURALNYM POLSKI.

Przewinęło się w dyskusji budżetowej wiele punktów z tej sprawy. Trzeba je tu — choćby krótko — utrwalić.

Z końcem więc grudnia wystąpił pos. Budzyński z postulatem oczyszczenia pewnych ważnych placówek publicznych lub rządowych z żydów. Wskazał na zażydzenie służby dyplomatycznej, niektórych oddziałów Polskiego Radia, prasy rządowej itp.

Szkoda jednak, że dyskusji zaczętej przez niego nie rozszerzono na inne jeszcze zażydzone w wysokim stopniu odcinki życia kulturalno-społecznego, przede wszystkim na stan narodowy i wyznaniowy w t. zw. wolnych zawodach. Pokazałoby się, że poza jednym Kościołem w Polsce nie ma właściwie odcinka życia kulturalnego, któryby był wolny od żydowskiego żywiołu. I wtedy zrozumielibyśmy lepiej wielkie znaczenie narodowego ruchu wśród młodzieży, który może przybierać czasem objawy niepożądane, w gruncie rzeczy jednak — przyznał to tak od „endecji“ daleki człowiek, jak b. marsz. Senatu Szymański — stanowi zdrowy odruch społeczeństwa i pomyślną zapowiedź przyszłości.

UBÓJ RYTUALNY.

P. Prystorowa znów przypomniała sprawę uboju rytualnego. Z szczerością zastępującą na uznanie podniosła powolność tempa w wykonywaniu odnośnych przepisów. Nie cofnęła się nawet przed oświadczeniem, że „nie wiele zostało na tym odcinku zrobione“, i to tak z winy sabotażu zastosowanego przez żydów, jak i z winy opieszałości administracji. W końcu zgłosiła wniosek o przyspieszenie wykonania ustaw. Odpowiedź p. min. Poniatowskiego na jej przemówienie była potwierdzeniem jej zarzutów i przyznaniem się do nieskuteczności ustaw w tej dziedzinie.

Wystąpienie p. Prystorowej było bardzo na czasie. Sprawa uboju rytualnego znalazła się w takim stadium, że należy zatrzeć na alarm. Stan tej sprawy jest gorszy, niż był przed rokiem. Żydzi potrafili taki bieg nadać przepisom prawnym, że ustawy, które — prócz humanitarnego względu — miały także narodowe cele, wychodzą na korzyść żydom i poważnie zagroziły egzystencji chrześcijańskiego przemysłu rzeźniczego. Świadczą o tym zbiórki odruch chrześcijańskich rzeźników na wszystkich centralnych rynkach mięsnych.

I ta sprawa czeka na załatwienie. Jesteśmy ciekawi, co z nią zrobi plenum Sejmu.

ZYDOWSKI HANDEL DEWOCJONALIAM.

Dotknąć wreszcie przychodzi najprzykrejszej w tym wszystkim sprawie. Mianowicie żydowskiego przemysłu produkującego przedmioty kultu chrześcijańskiego i żydowskiego handlu tymi produktami... Do Sejmu — jak już donosiliśmy — wpłynął w tej sprawie wniosek ks. posła Downara z projektem krótkiej ustawy, którego pierwszy art. postanawia:

„Wytwarzaniem i handlem dewocjonaliami oraz przedmiotami kultu religijnego mogą się zajmować wyłącznie osoby fizyczne i prawne, należące do tego wyznania, którego dane wytwory dotyczą“.

Wniosek jest bardzo niewygodny dla żydów. Wiadomo bowiem, że lekkomyślność chrześcijan w wyborze źródła zakupów idzie tak daleko, iż nawet krzyże i święte obrazy kupują u żydów i w ten sposób przyczyniają się do pomnażania ich bogactw. Uchwale nie projektowanej ustawy i jej ścisłe wykonanie odebrałoby żydom dość głębokie źródło dochodów... „Nowy Dziennik“ przyzywa na pomoc „prawo do pracy“. Może by nam jednak organ syjonistyczny powiedział, jaki to prawodawca zobowiązał chrześcijan do kupowania świętych przedmiotów u żydów?

Projekt ustawy zgłoszony przez ks. posła Downara powinien — sądzimy — przejść bez trudu przez debaty sejmowe. Uchwaleń go domaga się pewnego rodzaju przyzwyczajenie chrześcijańskiego społeczeństwa w stosunku do siebie, — konieczność naprawienia bezprzykładnej zaisie lekkomyślności tego społeczeństwa w traktowaniu spraw religijnych, — wstyd narodowy, którym jest obsłu-

giwanie chrześcijańskiego kultu żydowskimi artykułami.

Paryski „Gringoire“ wystąpił niedawno z rewelacjami na temat zażydzenia ważnych placówek w centralnych władzach Francji za premierostwa p. Bluma. Podany przez niego spis nazwisk wysokich urzędników w ministerstwach jest bardzo obfity... Berliński zaś „Angriff“ w podobnym artykule wykazuje, że stolica Austrii, Wiedeń, ma obrzyć mi procent żydostwa, który w niektórych wolnych zawodach (np. w adwokaturze) osiąga „polski“ poziom — 80 proc.

Nigdzie jednak nie zdarzyło się nam spotkać twierdzenia, że żydostwo trudni się wytwórczością i handlem dewocjonaliami dla chrześcijan. Tylko w Polsce!

Przed wojną w b. zaborze rosyjskim obowiązywały przepisy zabraniające żydom tego przemysłu i tego handlu. Byłoby nie do pojęcia, gdyby katolicka Polska mniej w tym względzie miała poczucia przyzwyczajenia i wstydu, niż schizmatycka Rosja. J. P.

Przegląd prasy...

„Lekarze bezradni wobec choroby“

„Nowy Kurier“ (organ pracowniczych związków współpracujących z rządem) daje wyraz zaniepokojeniu z powodu odżywiania „umarłych“ (zdawało się mu) partji. Wskazawszy na szereg akcji podjętych przez „stare“ partie pisze:

„Objawy te wskazują, że organizm, który przeszedł stan dekompozycji opanowany jest przez „krzywicę“ moralną i że zamiast nadziei na rekonwalescencję utrwalił się w nim mogą skutki choroby następczej pamiętne sprzed maja 1926 roku.

Dzieje się to na oczach tych, którzy razem z Józefem Piłsudskim stawiali czoło nawale małości, sejmowiadztwu i politykomanii.

Nie bez winy zatem, jak nie bez winy przywódców t. zw. obozu „sanacyjnego“ zniesiono swego czasu resztki ram obozu propanstwowego, pogłębił się chaos, wywołując próżnię, w którą wdzierają się gwałtownie wyuzdane i drżące w stanie potencjalnym roje bakcyli chorobowych. Atakują skutecznie nadwądlony organizm, niszczą resztki wiązań, niwecząc owoce rewolucji majowej.

Dziś leczenie następczych stanów chorobowych „dekompozycji“, wymaga szybkiego opanowania rozwijającego się procesu choroby. Wymaga klinicznej kuracji, niezwłocznego ujęcia w silne, pełne decyzji ręce, aby przerwać jej nasilenie, i zagwarantować zdrowiu pacjenta należyty opiekę.

Tylko ten zabieg zapewni stosunkom politycznym nawrót na drogę lepszego jutra.

Tylko to wyjście odrestauruje w rzeczywistości polskiej prestiż tych, którzy przez zbyt długi okres niemej konsultacji cieszą się w społeczeństwie opinią bezradnych wobec choroby lekarzy“.

Znamienne jest ostatnie zdanie. Brzmi, jak przestroga pod adresem kierowników byłego obozu „sanacji“... „Lekarze bezradni wobec choroby“.

Organ p. Muskatendlütha pochwała palenie kościołów

Organ p. Muskatendlütha, „Dziennik Popularny“, robi wszystko, co może, by się swoim rozkazodawcom przypodobać. Urządza ankietę na temat: „czy pan jest antysemitą“ — w nadziei, że to żydom pomoże. Nadto z ogromnym zapalem wybiela zbrodnie „Frontu Ludowego“ w Hiszpanii, bo to samo robi prasa komunistyczna. Ostatnio rzucił pytanie: „dlaczego palono kościoły?“ I tak na nie odpowiada:

„Kiedy Kościół zapomniał o swym wysokim powołaniu duchowym, które sobie przypisuje i zamiast głosić idee miłości, spokoju i zgody, głosi mord i tępienie jednych ludzi przez innych; kiedy Kościół zamiast być ośrodkiem ucieczki duchowej zamienił się w gniazda spisku przeciw legalnej władzy; kiedy ambony kościelne stały się trybunami wieców, a konfesjonał — narzędziem szpiegostwa na szkodę Republiki; kiedy ołtarze i kaplice stały się magazynami broni; kiedy katedry, kościoły i klaszory zamieniono w twierdze i najeżono karabinami maszynowymi dla mordowania ludu;

kto w tych warunkach dziwić się będzie, że palono kościoły?“

Są to oczywiście wierutne bajki i fałsz

jest dr Jerzy Muskatendlüth. I wiadomość tę sprawdziliśmy w rejestrze, zanim nas do tego zapraszał p. Dubois. Dr Jerzy(?) Murycy(?) Muskatendlüth ma 8 udziałów Społecznej Spółki Wydawniczej, wydającej „Dziennik Popularny“. Reszta znajduje się w posiadaniu dla odmiary aptekarza p. Wojciechowskiego. (Razem mają udziały na 11,000 złotych).

Poco więc zwracać głowę poparciem czytelników, jako „jedyną“ i „wyłączną“ podstawą utrzymania pisma? A p. Morycek Muskatendlüth to co?“

Walka armii z finansjerą w Japonii

Ażebym zrozumieć obecny, tak niespodziewany dla opinii europejskiej, kryzys rządowy w Tokio i trudności w sformowaniu nowego gabinetu przez znajdującego się już w stanie spoczynku generała Ugaki, trzeba pamiętać o podstawowym zjawisku życia politycznego Japonii. Jest nim zażarta już od szeregu lat walka między kołami wojskowymi a sferami finansowymi, dworskimi i parlamentarnymi. Wojsko dąży do dyktatury armii i żąda przeprowadzenia wielkiego planu reform politycznych, gospodarczych i społecznych, o dość ostrym zabarwieniu radykalnym; domaga się także kolosalnych sum na rozbudowę „obrony narodowej“ na lądzie, morzu i powietrzu. Program taki godzi oczywiście w całą dotychczasową strukturę gospodarstwa Japonii. Sfery przemysłowe uważają go za szalony i zgola niewykonalny. Czynniki gospodarcze, przemysł, handel, wielkie banki, zagrożone projektami wojska, bronią się zaciekłe i znajdują poparcie w parlamencie i to zarówno w opozycyjnej partji „Seiukaij“ jak i dotąd prorządowej „Minseito“. Politycy cywilni reprezentujący te sfery niejednokrotnie już odmawiali armii dalszego zwiększania wydatków wojskowych, wskazując na stale rosnący — mimo olbrzymich podatków — deficyt budżetowy, pokrywany z pożyczek wewnętrznych i operacji kredytowych, coraz bardziej ciężających na życiu Japonii. Koła wojskowe widzą w oświadczeniach tych złą wolę i niechęć do przeprowadzenia reform, które by boleśnie uderzyły w interesy sfer finansowych.

Odgłosy tej zażartej walki rzadko dochodzą do opinii europejskiej, chyba, że doprowadzą do jakiegoś głośniejszego wydarzenia. Tak było przed 11 miesiącami w lutym ubiegłego roku, kiedy młodzi oficerowie japońscy wyprowadzili na ulicę część garnizonu tokijskiego, dokonali zamachu na premiera Okadę i zastrzelili kilku polityków cywilnych z ministrem finansów Takahaszi, który odmówił dalszych kredytów na armię. Bunt został po 3 dniach prawie bez walki stłumiony, gdyż zbuntowanym oficerom chodziło jedynie o demonstrację, po której popełnili przeważnie harakiri. Reszta została surowo ukarana w imię dyscypliny wojskowej, lecz panuje ogólne przekonanie, że najwyższe czynniki wojskowe z ówczesnym ministrem wojny gen. Araki na czele z góry o tym „buncie“ wiedziały i nawet go inspirowały. Dla zbuntowanych oficerów zamordowani politycy poprostu nie byli wyrazicielami patriotyzmu i wielkich ambicji japońskich i dla tego uważali za właściwe usunąć ich z areny politycznej.

Stłumienie „buntu“ tokijskiego i odejście gen. Araki uważano początkowo za zwycięstwo koł parlamentarno-finansowych. Dalszy rozwój wydarzeń wykazał jednakże, że było raczej przeciwnie. W utworzonym po wypadkach lutowych rządzie Hiroty miejsce gen. Araki zajął gen. Teraczi, który nacisk wojska na gabinet jeszcze wzmógł. W maju zaś ukazał się dekret cesarski, nakazujący obsadzenie ministerstwa wojska i marynarki jedynie przez generałów lub admirałów czynnej służby. Stworzyło to jakby półdyktaturę wojskową w Japonii, gdyż w ten sposób najwyższe czynniki wojskowe mogły spowodować obalenie każdego gabinetu przez odwołanie swych przedstawicieli. Jak również mogą udaremnić utworzenie rządu sobie niewygodnego przez odmowę ich wydelegowania. W obecnym kryzysie politycznym wojsko już zrobiło użytek z tego dekretu.

Rząd Hiroty był jeszcze jedną próbą kompromisu. Gabinet opracował plan reform, w którym starał się pogodzić sprzeczne dążenia obydwóch kierunków japońskiej myśli politycznej. Opracował zmianę systemu podatkowego z częściowymi ulgami dla warstw najuboższych, projekt upaństwowienia produkcji elektrycznej i materiałów pędnych, reformę szkolnictwa i administracji. Projekt został opracowany według wymagań

z tymi kościołami zamienionymi w twierdze. Żydówka, która w „Wiadomościach Literackich“ zdawała sprawę z Barcelony, zaprzeczyła tym pogłoskom. Taksamo drugi sprawodawca hiszpański tego pisma p. Pruszyński. Organ p. Muskatendlütha jednak twierdzi co innego. Niech będzie ostrożniejszy! Bo oburzenie katolickiego społeczeństwa z powodu tych podżegań może się zwrócić przeciw jego mocodawcom!... Niech będzie ostrożniejszy!

I to ma być organ rządowy!

Wydawana w Krakowie, prorządowa(!), „Gazeta Chłopska“, w związku z kongresem Stron. Ludowego stara się w sposób demagogiczny podważyć autorytet tego stronnictwa, zarzucając mu, iż się łączy z ziemiaństwem... Ziemiaństwo — pisze „Gazeta Chłopska“ —

„kumają się z Str. Nar., oraz nie tylko kokietują ale za pan brat są z niektórymi „wodzami“ Stron. Ludowego. „Wodzom“ tym dogadzają, dają im stanowiska, godności, pozwalają im głośno tu i tam krzyknąć na zgromadzeniach i na wiecach, pozwalają im narzekać na nędzę i biedę, ale każą im uchylać tylko rezolucje dotyczące zagadnień politycznych!

Jakże to śmiesznie wygląda Kongres Str. Ludowego w Warszawie, który nic nie powiedział w sprawach ekonomicznych wsi, nic nie powiedział, jakie drogi wiedzą do naprawy położenia mas wiejskich w Polsce, ale żądał tylko władzy.

Zdaje się, że wpływy tej sekty, którą nazywamy konserwą, trafiły już do niektórych rzekomych przyjacieleń chłopów. Powtarza się ta sama historia, gdy Str. Ludowe, rządzone przez kliczki kombinatorów politycznych, posłuszne było ich woli, a „wodzami“ kierowały pieniądze jaśniepańskie.

Dzisiaj, gdy rząd istotnie reguluje zagadnienia i sprawy wiejskie, ziemiaństwo usiłują za wszelką cenę nie dopuścić do nawiązania łączności między rządem a chłopami, ponieważ w tym wypadku skończyłoby się obszaranie raz na zawsze!

Dlatego to najmniej jaśniepańskich polsko-żydowskich ziemian i przemysłowców podburzają chłopów i nie chcą dopuścić do zgody między rządem a wsią polską.

Czy ciągle chłopci będą narzędziem rozgrywek politycznych interesów? Ciągłe będą żądać władzy — dla kogo? — a sami nie potrafią mówić z rządem?“

Jest to najobrzydliwsza, jaka może być, demagogia, jeśli się zważy, że panowie z „Gaz. Chłopskiej“ przez długi czas współpracowali z ziemiaństwem. I to ma być organ rządowy.

Zydostwo a „Dziennik Popularny“

„Dziennik Popularny“ obraził się na dzienniki, które go nazywają „organem p. Muskatendlütha“... Redaktor tego pisma p. Dubois w numerze z 20 stycznia wezwał przedstawicieli różnych pism, by do dnia 15(!) stycznia sprawdzili w buchalterii „Dziennika Popularnego“, że go p. Muskatendlüth nie finansuje... „ABC“ zwróciwszy uwagę na pomylenie terminów, przygwałdzają jeden fakt:

„Myśmy pisali — oświadcza — że jednym z wydawców „Dziennika Popularnego“

były szanse na przeprowadzenie tego programu i na dalsze trwanie kompromisowego rządu. Jednakże wojsko nie zrezygnowało z reform szerszych. Rozszły się pogłoski o przygotowaniu przez gen. Terancego projektu gruntownej przebudowy systemu rządów, w tym by rola parlamentu była sprowadzona do minimum. Partie polityczne przygotowały się do kontrofensywy. „Minsejto“ i „Seikaj“ porozumiały się między sobą na płaszczyźnie: 1) przeciwstawienia się akcji zmierzającej do uszczuplenia praw parlamentu, 2) zwalczania mieszania się wojska do polityki, 3) przeciwstawienia się zmianie konstytucji. Premiera Hiroto, wygłaszającego w dniu 21 bm. ekspozycję rządową, spotkało w parlamencie najpierw lodowate milczenie, a potem ostre ataki (m. in. za politykę na odcinku Chin). Rząd został zmuszony do podania się do dymisji w okolicznościach niezupełnie jeszcze wyjaśnionych. Szczególnie niewyjaśniona jest jeszcze przyczyna dymisji gen. Terancego na 24 godziny przed dymisją reszty gabinetu. Czy armia uznała, że dalszy kompromis jest niewskazany lub też niemożliwy?

Dalszy rozwój wypadków pokaże, czy w stanie zawarty pod naciskiem mikada i sędziwego jego doradcy w chwilach przełomu wych księcia Sajonji nowy kompromis, czy też zwycięży jedna ze stron. J. MAK.

Sztuka.

Wystawa grafiki użytkowej w krakowskim Pałacu Sztuki

Grono młodych krakowskich artystów-grafików, byłych uczniów prof. Henryka Uziembły, zrzuciło się i wystawia swe prace pod nazwą „Trzon“. Obecna ich wystawa ekspozycja grafiki użytkowej i sztuki stosowanej jest drugą z rzędu urządzoną w gmachu Towarzystwa Przyjaciół Sztuk Pięknych w Krakowie.

W zakres tego działu sztuki wchodzi plakaty, ozdobne reklamowe druki (np. karty za prośbami, dyplomy, etykiety itp.) oprawy książek i albumów w barwne okładki, jak i zdobienie ich wnętrza na różne, nieraz bardzo kunsztowne sposoby itd. Grafika użytkowa służy celom reklamowym, a sztuka stosowana wnosi piękno do zewnętrznego wyglądu przedmiotów codziennie używanych.

Ekspozycja „Trzonu“ są utrzymane na bardzo wysokim poziomie artystycznym i zbija ją zbyt pochopnie szerzoną opinię, że domena grafiki użytkowej jest tylko Warszawa. — Imponujący dorobek swej pracy w kompozycjach dekoracyjnych i projektach plakatowych wystawił Chomicz Witold. Jego tryptyk p. t. „Legenda Krakowa“ („Wanda“, „Krakus“, „Pan Twardowski“) posiada wybitne zalety dekoracyjne. Przeznaczony jest do Miejskiego Domu Wycieczkowego, gdzie jako malowidło ścienna będzie dobrze służyć propagandzie naszego miasta. Wśród plakatów artysty oglądamy także plakaty nagrodzone pierwszą i trzecią nagrodą na niedawno odbytym ogólnopolskim konkursie na propagandowy afisz miasta Krakowa. Plakaty te p. t.: „Kraków-Wawel“ i „Kraków, miasto starych obyczajów“ zaliczyć należy do najlepszych plakatów współczesnych, tak przez zwartą kompozycję linearną jak i przez zestrój barw niesłychanie subtelnych oraz przez ogólny nastrój, akcentujący starożytność i kulturę miasta. — Podobne zalety wykazują plakaty reklamujące Lublin, Krynice, „Targi Kalwaryjskie“, czy „Tydzień Szkoły Powszechnej“. W doskonale opanowanej technice litograficznej przy widocznej ekonomii środków ten świetnie zapowiadający się artysta umiał wywołać zdumiewające bogactwo zestawień kolorystycznych, działających fascynująco na widza. —

Trzeba podnieść, że Chomicz Witold jest artystą o wielostronnych zainteresowaniach, bo obok różnych działań grafiki, uprawia z wielkim powodzeniem zdobnictwo, dekorację architektoniczną i malarstwo sztalugowe.

Projekty okładek książek, albumów, tek itd. Kinastowskiego Zygmunta i Ratzki Józefa są kulturalne, wykwiłtne, a przy tym o ujmującej prostocie, przy szczęśliwym połączeniu fotomontażu z barwną interpretacją artystyczną oraz przy dobrym skomponowaniu całości. Słusznie też te prace zrealizowane w materiałach, cieszą się uznaniem w kręgach fachowców, znawców i zbieraczy.

Starzyński Henryk opracował niezwykle starannie i umiejętnie specyficzną techniką klajstrową oprawy dyplomów i książek, ponadto wystawił exlibrisy i drzeworyty, ujmujące prostotą i swobodą cięcia.

Ekspozycja grafiki użytkowej „Trzonu“ wnoszą zalety nowe akcenty na wystawie w Pałacu Sztuki. Nasza publiczność, oglądająca je z wielkim zainteresowaniem, przekonuje się naczem, że nie tylko obraz czy rzeźba wywołują miłe wrażenie estetyczne, ale, że zadanie to spełnić mogą także i dobre okazy sztuki stosowanej. Obecna wystawa „Trzonu“ stwierdza, że utalentowani człon-

DR. JANUSZ J. DUNIN-MICHAŁOWSKI.

Krzewiciele polskości na Wołyniu

Krzemieniec w styczniu 1937.

Gdy w lipcu 1920 r. nawała bolszewicka szła ławą w stronę Warszawy, Rada Obrony Państwa powzięła uchwałę, że „ochotnicy wojska polskiego po odparciu wroga i zakończeniu wojny otrzymają bezpłatnie ziemię, jako nagrodę za trud i przelaną krew w obronie granic ojczyzny“. W roku 1921 uchwała ta została wprowadzona w życie ustawą sejmową o osadnictwie wojskowym z dnia 17 grudnia 1920 r. Oddano pod osadnictwo wojskowe około 137.000 ha ziemi w województwach wschodnich, głównie na Wołyniu.

MIECZE PRZEKUTE NA PŁUGI.

Wiosną 1921 r. zaczęli dawni żołnierze, podoficerowie i oficerowie, nawet szarż najwyższych, przybywać na swoje działki i, przekuwając miecz na pług, zabrali się gorliwie i z wielkim zapałem do pracy. A praca była niełatwa. Rzuceni niemal na pastwę losu, nierzadko pozbawieni pomocy państwa, przeżyli osadnicy kilka lat w wielkiej biedzie i z ogromnym trudem, zanim jako tako zabudowali się i zagospodarowali, przy czyniąc się przez to w wysokiej mierze do gospodarczego podniesienia okolicy, w której się osiedlili. Aby przekonać się o dorobku osadników wojskowych na Wołyniu, wystarczy zapoznać się z poniżej przytoczonymi cyframi: Osadnicy na Wołyniu zorganizowali sami przeszło 200 spółdzielni kredytowych, 80 spółdzielni przetwórczych, 6 spółdzielni handlowo-rolniczych, 350 kółek rolniczych, 150 spółek maszynowych, 30 domów ludowych, 120 bibliotek, nie mówiąc już o setkach innych spółdzielni i instytucji gospodarczych, powstałych za ich zachętą i przy ich pomocy.

Ponieważ osadnicy wojskowi, jako polski żywioł świątliwy i przedsiębiorczy, prowadzą gospodarkę nowoczesną, postępową, przeto stali się szybko pionierami i przodownikami tej gospodarki na Wołyniu, zdobywając sobie w ten sposób zaufanie i uznanie miejscowej ludności ruskiej. Wyrazem tego zaufania jest wybieranie do samorządu gminnego, miejskiego, powiatowego i wojewódzkiego osadników przez ludność nawskróś ruską oraz zgodne współzycie chłopów ruskich z polskimi osadnikami.

Tak więc myśl stworzenia na ziemiach wschodnich polskiego osadnictwa okazała się w swych następstwach niezwykle szczęśliwa, bo osadnictwo to ma pierwszorzędne znaczenie nie tylko gospodarcze, ale także społeczne, kulturalno-oświatowe i polityczne. Jest więc ono najlepszą rekwizją polskości Wołynia.

SZKOŁA W CHŁOPSKIEJ CHACIE.

Pionierami polskości na Wołyniu są także polscy urzędnicy i pracownicy wojskowych (lekarze, adwokaci, inżynierowie itd.), księża i nauczyciele. Szczególnie ci ostatni przyczyniają się ogromnie do szerzenia polskości na ziemi wołyńskiej. Praca ich jest doprawdy wprost nieoceniona. — A jest niełatwa. Nauczyciel wołyński narodowości polskiej spotyka się zawsze ze stro-ny miejscowej ludności z wielką nieufnością i niechęcią. Odeity przytym od świata, z dala od miasta (7—30 km.), od poczty i stacji kolejowej, mający często za mieszkanie nędzną chałupę chłopską i uczący około 100 dzieci w niewielkiej chłopskiej izbie, zamienionej na szkołę, skazany jest w większości wypadków na samotne życie i samodzielne zdobywanie zaufania miejscowej ludności własną pracą, rzetelnym wysiłkiem i umiejętnym postępowaniem. Skoro mu się to wszystko szczęśliwie uda, staje się wówczas pierwszą osobą we wsi, kierującą wprost jej opinią. Zdobywszy zaś raz takie zaufanie, skoro go nie nadużyje, może być pewnym, że gromada wiejska bez jego rady nie decydującego nigdy nie uchwali, że nawet na jego polecenie wypędzi ze wsi obcych agitatorów, których poza tym chętnie nawet słucha.

Nauczycieli polskich na Wołyniu jest jednak coraz mniej. Są oni ciągle „dla dobra oświaty“ zastępowani przybyszami ukraińskimi z Galicji, którzy — jak już poprzednio pisałem — pracują nad ukraińską, a nie nad polonizacją ludności wołyńskiej.

INTELIGENCJA ŚWIECKA I DUCHOWNA.

Wielką rolę w szerzeniu polskości na

Wołyniu mogłaby odegrać polska inteligencja miejska. Niestety. Jest ona poza nielicznymi wyjątkami ogromnie leniwa, małoduszna i oportunistyczna. Szczególnie żony nasyższych lekarzy, adwokatów, inżynierów i urzędników-Polaków pozostawiają pod względem społeczno-narodowym wiele do życzenia. Każda z nich wiecznie tęskni za większym miastem, każda się nudzi i suszy z głową, aby pomyślała o przeniesieniu się do centralnej lub zachodniej Polski. — Rzadko która pracuje społecznie, biorąc przykład z żon inteligentów ukraińskich, które cały czas wolny poświęcają pracy społecznej, szerząc wszędzie wśród kobiet ruskich hasła i koncepcje wołnościowe ukraińskie.

W utrzymywaniu i rozszerzaniu polskości na Wołyniu nie mała rolę odgrywają księża rzymsko-katolicki, szczególnie młodzi. Okazują oni niezwykle zapałem do pracy społecznej, a przy tym gorliwie spełniają swoje duszpasterskie obowiązki, mając przy zaopatrywaniu chorych św. Sakramentami nieraz po 40 i więcej kilometrów łądzia do przebycia. Praca ich i zabiegi dokoła umacniania polskości u wiernych wydają dobre rezultaty. Coraz częściej zdarza się, że potomek jakiegoś unicy-Polaka, nawróconego kiedyś gwałtem na prawosławie, wraca na łono Kościoła rzymsko-katolickiego. A wypadki takie byłyby częstsze, gdybyśmy na Wołyniu mieli więcej kościołów i kaplic rzymsko-katolickich. Szusnie więc powiedziać 12 lat temu ówczesny wojewoda wołyński, Aleksander Dębski: „Na Wołyniu trzeba by co 10 kilometrów pobudować kapliczkę rzymsko-katolicką, bo w kościele katolickim jest największa ostoja polskości tej krainy“.

Powysze słowa p. Aleksandra Dębskiego, jednego z najlepszych i najdzielniejszych wojewodów wołyńskich powinni sobie dobrze zapamiętać ci Polacy, którym przyszość i polskość Wołynia leżą specjalnie na sercu.

ZYWE SŁOWO AKTORA.

Przy omawianiu pionierów polskości na Wołyniu — nie mogę pominać milczeniem działalność Teatru Wołyńskiego im. Juliusza Słowackiego i KOP-u. Temu ostatniemu poświęciłem już osobny artykuł. Pozostaje Teatr.

Myśl stworzenia w Łucku sceny polskiej, która miała „dać możność wszystkim narodowościom, zamieszkującym Wołyn, zetknąć się bezpośrednio z twórczością geniuszów polskiej literatury — pionierów miłości i sprawiedliwości“, zrodziła się latem w roku 1924, a została urzeczywistniona już w listopadzie tegoż roku przez stworzenie w Łucku „Teatru Miejskiego im. Juliusza Słowackiego“. Teatr ten staje się już w kwietniu następnego roku teatrem objazdowym województwa wołyńskiego.

Zywoć „Teatru Miejskiego im. Juliusza Słowackiego“ był jednak niedługi. Pomimo znacznych sukcesów nie mógł on przezwyciężyć trudności materialnych i zakończył swoją owocną działalność na sezonie 1925—1926. Do roku 1930 Wołyn był pozbawiony własnej sceny. Na wiosnę tegoż roku została ponownie rzucona myśl otwarcia polskiej sceny w Łucku. Myśl ta krystalizuje się ostatecznie latem, by na jesieni urzeczywistniła pod nazwą „Wołyński Teatr Wojewódzki“, który z czasem zmieniła swoją nazwę na „Teatr Juliusza Słowackiego“.

Spółcześnie wołyńskie, odczuwając bardzo brak własnej sceny teatralnej, poparło obocho wysiłki zespołu artystycznego, kierowanego najpierw ręką p. H. Gallowej i jej męża p. Iwo Galla, a potem p. Aleksandra Rózewicza, zawiązując Tow. Przyjaciół Teatru Polskiego. Towarzystwo to w r. 1933 przemieniło się w Tow. Krzewienia Kultury Teatralnej i wciągnęło do swych szeregów wiele samorządów miejskich Wołynia, a nawet Polesia i woj. lubelskiego, dzięki czemu teatr ma teraz zapewnioną stałą subwencję dochodzącą rocznie do 50 tys. zł., co mu poważnie ułatwia normalną pracę i egzystencję.

Dorobek kulturalny Teatru Wołyńskiego jest doprawdy imponujący. W sezonie 1931-32 obsługiwał on 10 miast woj. wołyńskiego, a w sezonie 1935-36 — już 34 miast, w tym 17 miast Wołynia, 5 Polesia i 12 woj. lubelskiego.

Popularność Teatru Wołyńskiego jest ogromna. W Brześciu i Lublinie, leżących przecież bliżej Warszawy, niż Łucka, Teatr Wołyński jest daleko milej widziany od zespołów stołecznych. Do wielu miast Teatr Wołyński nie może nawet tak często przyjeżdżać, jak tego sobie życzy publiczność teatralna. Wszystko to świadczy chlubnie o

Radio

KONCERT SYMFONICZNY. Dziś, dnia 29 stycznia, o godz. 20.00 transmituje Polskie Radio z Warszawskiej Filharmonii koncert symfoniczny, który poprowadzi słynny kapelmistrz amerykański Emil Cooper. Również solista koncertu pianista niemiecki Wilhelm Kempff zalicza się do artystów wielce wybitnych i znanych. Program koncertu przewiduje Bacha — „Chaconne“ w opracowaniu na orkiestrę Caselli, Brahmsa, Koncert Fortepianowy B-dur Bizeta — mało znane fortepianowe „Wariacje chromatyczne“; Morawskiego — fragmenty z baletu „Miłość“, oraz Rimski-Korsakowa „Uwerturę Wielkanocną“. Koncert omówi w pogadance dr. Emilia Elsne równa.

ĆWIERCIEWIECZE ZGONU POLSKIEGO DON BOSCO. 25 lat temu zgasł wielki jałmużnik i opiekun opuszczonej młodzieży, śp. ks. Bronisław Bonawentura Markiewicz, założyciel zakładów wychowawczych, budzących podziw i najgłębszą cześć w całym społeczeństwie.

Współpracownik Zakładu w Miejscu Piastowym, oraz autor prac poświęconych ks. B. Markiewiczowi, ks. mgr. Henryk Weryński poświęci wspomnienie tej świetlanej postaci, dziś, t. j. 29. I. o godz. 16.10 w programie transmitowanym przez wszystkie Rozgłośnie.

—OO—

Programy stacji radiowych

SOBOTA DNIA 30 STYCZNIA.

Program ogólnopolski: godz. 6.30 Pieśń „Kiedy ranne wstają zorze“; 6.33 Gimnastyka; 6.50 Muzyka poranna z płyt; 7.15 Dziennik poranny; 7.25 Programy lokalne; 8.00 Audycja dla szkół; 11.30 Audycja dla szkół; 11.57 Sygnal czasu i hejnał z Krakowa; 12.03 Koncert; 12.40 Dziennik popołudniowy; 12.50 Programy lokalne; 14.30 Teatr Wyobraźni dla dzieci; 15.00 Wiadomości gospodarcze; 15.15 Programy lokalne; 16.15 Koncert; 17.00 Koncert solistów; 17.50 Przegląd wydawnictw; 18.00 Pogadanka aktualna; 18.10 Wiadomości sportowe; 18.20 Programy lokalne; 18.50 Pogadanka aktualna; 19.00 Audycja dla Polaków za granicą; 19.30 Nowości literackie; 19.45 Wielka wieczornica taneczna; ok. 20.45 Dziennik wieczorny.

Kraków, godz. 7.25 Pare informacji; 7.30 Muzyka poranna z płyt; 12.03 Muzyka z płyt; 12.50 Trybuna młodych; 13.30 Koncert żywych; 15.15 Koncert reklamowy; 15.30 Muzyka z płyt; 16.00 Pogadanka aktualna; 16.10 Wiadomości o dnia; 18.20 Muzyka lekka; 18.45 Program na dzień następnny.

Lwów, godz. 7.25 Program na dzień dzisiejszy; 7.30 Pare informacji; 7.35 Muzyka poranna z płyt; 12.03 Muzyka z płyt; 12.50 Skrzynka rolnicza; 15.15 Koncert reklamowy; 15.30 Nasz program; 15.35 Muzyka z płyt; 15.50 Przegląd wydawnictw; 16.00 Płyty; 18.20 Muzyka lekka z płyt; 18.55 Lwowski felieton aktualny.

Warszawa, godz. 7.25 Pare informacji; 7.30 Muzyka poranna z płyt; 12.03 Płyty; 12.50 Skrzynka rolnicza; 15.15 Koncert rozrywkowy; 16.00 Nasz program; 16.10 Życie kulturalne stolicy; 18.20 Koncert reklamowy; 18.45 Program na jutro.

Katowice, godz. 6.00 Sygnal czasu i pieśń; 6.03 Koncert poranny z płyt; 7.25 Wiadomości bieżące; 7.30 Muzyka z płyt; 12.03 Muzyka z płyt; 12.50 Nasz Program; 13.00 Koncert żywych; 15.15 Muzyka z płyt; 15.15 Koncert reklamowy; 15.35 Życie kulturalne Śląska; 15.40 Muzyka z płyt; 18.20 Swaczyna u Dorotki — audycja dla dzieci; 18.45 Program na dzień następnny.

OBUWIE wszelkiego rodzaju tak

spacerowe, wieczorowe, sportowe, na chore nogi, do polowania, jakoteż buty z cholewami oficerskie i do konnej jazdy poleca ze składu i na zamówienia po cenach niskich

Pierwszorzędny magazyn i pracownia obuwia

PIOTR WASIK dawniej W. KAPERA

Kraków, ul. św. Tomasza 29.

Specjalny dział renowacji do (tytuł) P. T. Kientell.

rzetelnej pracy zespołu artystycznego Teatru Wołyńskiego i o jego kierownictwie.

Teatr Wołyński wystawia sztuki przeważnie polskie, które też cieszą się ogromną frekwencją. Świadczy to, że i polskie sztuki, nie koniecznie obce, przyciągają publiczność do teatru pod warunkiem, że będą starannie opracowane. A właśnie starannością i ofiarnością celuje zespół artystyczny Teatru Wołyńskiego. Pracuje on bowiem w trudnych warunkach. Toż przecież już samo jeżdżenie z miasta do miasta i wystawianie sztuk w coraz to innych salach poważnie utrudnia pracę artystyczną zespołowi teatralnemu. A jednak artyści nie zrażają się tym wcale, pracują obocho w najgłębszym przeświadczeniu, że służą dobrej i wielkiej sprawie, dla której największy trud warto ponieść — służą krzewieniu polskości po za padłych miasteczkach kresowych.

Oby takich i im podobnych pionierów na polskich ziemiach wschodnich było jak najwięcej — a wówczas o ich polskość będziemy mogli być zupełnie spokojni. Walor bowiem rzetelnej a ofiarnej pracy zrobi swoje.

—OO—

Dr. S. H. Mazurkiewicz.

Czy żydzi przestaną wreszcie bojkotować ustawę o uboju rytualnym?

W związku z naszą onegdajszą notatką o interwencji Krak. Kongregacji Kup u p. Wojewody w sprawie uboju rytualnego poniżej zamieszczamy memoriał wręczony przez delegację K. K. K. omawiający stan rynku mięsnego w Krakowie:

I. Pierwszą istotną przeszkodą, o którą rozbiła się normalne — bez wstrząsów gospodarczych wprowadzenie w życie ustawy z 17. IV 1936 r. o uboju zwierząt gospod., jest negatywne ustosunkowanie się rabinatów do wprowadzenia trybowania mięsa dla ludności żydowskiej. W szczególności rabinaty (między innymi i krakowski) nie chcą uznać mięsa trybowanego, pochodzącego z zadów sztuk, bitych sposobem rytualnym, za mięso koszerne. Powyższe stanowisko wywołało ujemne skutki na rynku mięsnym w Krakowie. Mianowicie właściciele jatek koszernych mieli do dyspozycji za mało mięsa przedniego, zaś nadmierną ilość zadniego i stąd właściciele jatek koszernych rozpoczęli sprzedaż konkurencyjną mięsa zadniego po cenach nie wytrzymujących żadnej gospodarczej kalkulacji, a chcąc w ten sposób wyrównać sobie powstałe straty, mięso przednie „koszerne” sprzedawali prawie ze 100% zyskiem, grubo ponad wytyczone ceny maksymalne. Na skutek tego cena „przodów” skoczyła w ciągu ostatnich kilku dni bardzo znacznie, dochodząc nawet do 80%. Wytworzyło to ruch spekulacyjny, bo szereg właścicieli jatek koszernych zakupywało po tajemnie przody, pochodzące z uboju mechanicznego, sprzedając je, jako mięso koszerne. Z drugiej znowu strony zaczęto masowo sprowadzać mięso przednie z prowincji. W wyniku tego obniżył się w dwu pierwszych dekadach stycznia dość poważnie ubój Rzeźni Miejskiej w Krakowie. Stwierdzamy, iż po wytworzeniu się powyższej niezdrowej sytuacji Władze administracyjne w I. Instancji nie podjęły żadnych kroków interwencyjnych, pozostawiając problem ten jako całkowicie otwarty, chociaż, pomijając wszelkie inne ujemne skutki gospodarcze, sprzedaż mięsa przedniego po cenach grubo wyższych ponad wytyczone ceny maksymalne, winna być ścigana z urzędu na drodze karno-administracyjnej. Pierwszym zatem postulatem Sekcji kucpów mięsnych naszej organizacji jest, aby Władze administracyjne II. Instancji raczyły spowodować przystąpienie przez tut. rabinat do trybowania mięsa przeznaczonego dla ludności żydowskiej m. Krakowa, jak to ma miejsce (o ile nam wiadomo) w stolicy. Trybowanie mięsa, uznane w zasadzie przez rytuał żydowski przyczyni się niewątpliwie do usunięcia jednej z najważniejszych przeszkód prawidłowego wykonywania w życiu ustawy o uboju.

II. Ustawa o uboju w art. 5 ust. 1., oraz rozporządzenie wykonawcze z dn. 26. sierpnia 1936 r. w § 8. ust. 1. przydzieliła do uboju rytualnego mięso w ten sposób, iż całe z zabitej rytualnie sztuki przeznaczone jest do spożycia dla ludności żydowskiej, przy czym tak ustawa jak rozporządzenie wykonawcze wyraźnie podkreślają, iż chodzi tu łącznie o „części przednie i tylne”. Ilość zwierząt, które mogą być poddane pod ubój rytualny, jest kontyngentowana wedle zasad określonych w § 8. cyt. rozp. W Krakowie przy ustalaniu kontyngentu mięsa na ubój rytualny, wzięto pod uwagę, iż do tej pory ludność żydowska spożywała tylko części przednie i odliczono całą wagę mięsa bitego w roku zeszłym rytualnie. Uzyskaną sumę podzielono przez 2, co dało ilość mięsa pochodzenia rytualnego spożywanego przez ludność żydowską. Oczywiście kiedy żydzi w Krakowie postanowili konsumować w dalszym ciągu tylko przednie części, a rabinat nie dopuszcza do trybowania tylnych części, powstały powyżej opisane, anormalne warunki, których wyrazem jest zbyt mała ilość mięsa koszerne i obniżka w jatkach żydowskich cen mięsa „trefnego”. Stan powyższy wpływa katastroficznie na rynek mięsny, podważając wszelkie zasady ściśle rzeczowej kalkulacji jest przy tym sprzeczny z ustawą, skoro jest rzeczą niesporną, iż mięso z uboju rytualnego przenika masowo dla celów spożycia ludności religijnie w tym przedmiocie nie zainteresowanej. Ponieważ powyższe przenikanie mięsa rytualnego do zwykłego obrotu mięsem jest niedopuszczalne, jako drugi zasadniczy postulat wysuwamy konieczność zmniejszenia kontyngentu dla uboju rytualnego w Krakowie w miesiącu lutym do granic określonych spożyciem wykazanym w miesiącu styczniu br.

III. Wydany cennik maksymalny na mięso jest ściśle przestrzegany przez sprzedawców chrześcijańskich. Tym czasem zaś kucpicy żydowcy w rekompensatę sprzedają poniżej

wszelkiej kalkulacji mięsa zadniego, — zbywanego w cenie 0.80 gr. za 1 kg. wołow. i 1.20 zł. za 1 kg. cielęciny, żądają i pobierają cenę 1.80 zł. za 1 kg. mięsa „koszerne” co stanowi zysk około 70% niezłym gospodarczo nieuzasadniony.

Rekordowy wzrost wkładów B. G. K. w 1936 r.

W dniu 26 bm. odbyło się pod przewodnictwem wiceprez. J. Koźuchowskiego posiedzenie Rady Nadzorczej BGK, na którym nac. dyr. banku dr Barysz, złożył Radzie ogólne sprawozdanie z działalności banku w 1936 r., a szczegółowo zreferował sytuację w 4 kwartale i miesiącu grudnia ub. r. Sytuacja banku kształtowała się w ub. r. zupełnie pomyślnie. Pod wpływem ogólnej poprawy finansowej w

Ks. biskup Radoński z Włocławka wydał do swych diecezjan orędzie wielkopostne, w którym zwraca uwagę na postępy radykalizacji wsi polskiej. Ks. biskup przypomina, że komunizm weiska się na wieś pod pokrywką legalnych stowarzyszeń, o ideologii lewicowej,

Przeciw wzbierającej fali radykalizmu na wsi

List pasterski bisk. Radońskiego

a szczególnie silny nacisk wywiera komunizm na organizacje młodzieży wiejskiej.

„Nie sądzicie — mówi ks. biskup — jakoby Kościół, jakoby biskupi i kapłani byli wrogo usposobieni do ruchu młodzieżowego. Uznajemy w całej pełni prawo ludu polskiego do twórczej pracy nad rozbudową Państwa naszego, pragniemy, aby włościanin polski, oświecony i miłujący Ojczyznę, zajął w tej Ojczyźnie słuszenie mu przynależne stanowisko, ale czyż do tych pięknych celów nie można zdążyć drogami Bożymi, w zgodzie z nauką Chrystusa, z zasadami wiary naszej świętej? „Wszelkie szczepienie, którego nie szczepił Ojciec mój niebieski, wykorzenione będzie” (Mat. 15, 13) — powiedział Pan Jezus. A to zaszczenie obojętności religijnej, to podważenie powagi Kościoła, jakie w tych związkach się uprawia, to nie jest szczepienie Boże. Skorzysta z niego tylko komuna, jak już sama z radością o tym mówi. Może przecież wobec groźnego niebezpieczeństwa otworzą się oczy wiciowcom, że przejdą zdecydowanie całą duszą, pod sztandar Krzyża Chrystusowego, a wtedy serdecznie z nimi współpracować będziemy dla dobra wsi polskiej i Ojczyzny miłej”.

W dalszym ciągu listu pasterskiego Ks. biskup porusza sprawę prasy katolickiej i znaczenie działalności Akcji Katolickiej.

„Słowo drukowane — jako szermierz dobrej sprawy — przez pisma katolickie ma docierać wszędzie. Ustrój kapitalistyczny, który „na sumieniu wiele krzywdy ludzkiej, wiele niesprawiedliwości” — winien być naprawiony lub zastąpiony ustrojem społecznym chrześcijańskim według myśli encyklik społecznych Leona XIII i Piusa XI. Rozwinąć trzeba szerszej i głębiej ująć katolicką działalność charytatywną. Wreszcie ożywić pracę Akcji Katolickiej. Tam, gdzie jej jeszcze nie ma, winna być corychlej zorganizowana. Postarać się dla niej o odpowiedni Dom Katolicki. Ojciec św. mówi: „Jak męczeństwo za wiarę polega na przelewaniu krwi, tak męczeństwo za Akcję Katolicką polega na poświęceniu i ofierze”.

„K. A. R. P.” po żydowsku

W sanacyjnej organizacji adwokatów warszawskich t. zw. KARP-ie wynikiły na tle ostatnich wydarzeń w adwokaturnie poważne tarcia, m. inn. zgłoszono wniosek o wyrażenie wotum nieufności dla zarządu z powodu zerwania pertraktacji z Narodowym Zrzeszeniem Adwokatów w czasie ostatnich wyborów do warszawskiej Rady Adwokackiej. Za współpracą z Narodowym Zrzeszeniem Adwokatów i za wykluczeniem z KARP adwokatów nie-Polaków wypowiedział się odłam stołeczny KARP, liczący 19 warszawskich adwokatów. Wniosek ten nie uzyskał większości, ale w związku z tym grozi secesja w KARP.

Kronika gospodarcza

NOWE WŁADZE C. T. O. i K. R. Na posiedzeniu Rady Centr. Towarzystwa Organizacji i Kółek Roln. w dniu 26 bm. ukonstytuował się nowy zarząd, którego prezesem został powtórnie wybrany sen. W. Małski W miejsce sen. F. Lechnickiego i wicemarszałka Sejmu S. Kielaka — wiceprezesami zarządu zostali: sen. Cholewiński i p. Ciekot. Poza tym w skład zarządu wszedł w miejsce p. Wańkowicza p. Wilski prezes Okręgowej Komisji Targowickiej w Łodzi oraz członek tamtejszego Okr. Tow. Roln.

PIEKARZE POMORZA — NA F. O. N. — Stow. Mistrzów Piekarzów z Pomorza przeprowadza zbiórki pieniężną na F. O. N. między swoimi członkami. Dotychczasowe wyniki akcji dały dość poważną sumę, którą wpłacono na F. O. N. do P. K. O., konto czerkone nr. 6. Akcja zbiórki trwa nadal.

POGIOSKI O WYPUSZCZENIU NOWEJ PREMIOWEJ POŻYCZKI W FINLANDII. — Fińskie Min. Skarbu ma zamiar wypuścić w marcu br. nową premiovą pożyczkę obligacyjną w wysokości 100 miln. fmk. Rozpisanie nowej pożyczki stoi w ścisłym związku z ogólnym obniżeniem stopy procentowej w Finlandii i wielką płynnością na rynku.

Od Wydawnictwa

Celem uregulowania nakład prosimy o jak najrychlejsze wpłacanie prenumeraty.

4 lutego zapadnie decyzja o wznowieniu eksportu żyta

Polskie Biuro Eksportu Zboża w Gdańsku, jak wiadomo, wstrzymało, w związku z gwałtowną zwyżką ceny zboża, eksport żyta, maki żytniej i pszennej do dnia 4 lutego. Następnym etapem tej decyzji było uspokojenie na krajowym rynku, przy czym podaż nie uległa zmianom, zaś ceny uległy nieznacznej zmianie. — Objawy te są komentowane, w ten sposób, że rynek krajowy znajduje się w stanie równowagi i zniesienie ograniczeń eksportowych nie

kraju wystąpił w drugim półroczu 1936 roku silny wzrost wkładów, dzięki czemu ich stan ogólny osiągnął nienotowany dotychczas w bilansach BGK poziom 374 mil. zł. W ciągu ub. roku wzrosły wkłady w banku o prawie 87 mil. zł., a sumy na rachunkach kredytowych „banków — oro” powiększyły się jednocześnie o 7 milionów złotych.

powinno wpłynąć na dalszą sytuację na rynku zbożowym. Trzeba jednak podkreślić, że sfery powołane są zdania, iż obecny okres nie nadaje się do wydawania ostatecznych decyzji regulujących politykę zbożową. Stanowisko to jest słuszne, gdyż decyzja w tym kierunku powinna zapaść dopiero po zbadaniu, jakie wyniki da kampania zbożowa 1937 roku, a więc nie wcześniej, jak w maju lub czerwcu br.

Kinoteatr dźwiękowy „WANDA“ Sw. Gertrudy 5

Wyświetla dziś najgłębszy, najpotężniejszy, najbardziej wzruszający film ostatnich lat

TAJNA BRYGADA

Wielki obraz splegowski zrealizowany na podstawie autentycznych dokumentów

VERA KORENE

odtworząca najgłośniejszego kolęta szpiega na usługach Jean Murat w roli agenta Tajnej Brygady francuskiej „TAJNA BRYGADA” to film który potęga swojej treści przemawia do wszystkich. — „Tajna Brygada” to największa tragedia kobieca szpiega. — „Tajna Brygada” to film większy niż X-27. — Uwaga: Sala specjalnie ogrzewana i centralnie wentylowana. — Początek seansów w dniu powszednim o g. 5, 7 i 9.10. W niedzielę i święta o godz. 3 popoł. — Program Nr. 14.

O oblicze wsi polskiej

Min. Poniatowski broni swej polityki rolnej

Na wtorkowym posiedzeniu komisji budżetowej min. Poniatowski wygłosił dłuższe przemówienie broniąc swej polityki rolnej. „Najbardziej palącym zagadnieniem jest kwestia przedłużenia wsi — stwierdził p. Minister. — Pos. Dudziński zobrazował zaludnienie wsi polskiej w porównaniu z innymi krajami. Obraz ten byłby jeszcze jaskrawszy, gdyby uwzględnić rodzaje użytkowania roli. Na tle cyfr musimy stwierdzić, że gęstość naszego zaludnienia rolniczego jest 2 do 3 razy większa niż w szeregu krajów o drobnej produkcji, a przy porównaniu z Danią okaże się, że na rodzinę włościańską w Polsce przypada 6-krotnie mniejsza produkcja. To jest obraz rzeczywistości.

Jakie z niej jest wyjście? Niektórzy z panów twierdzą, że powinniśmy wybrać typ gospodarstwa kilkunasto-hektarowego, zasobnego. Zwolennicy tego poglądu sami stwierdzają, że wchodziłaby wtedy w grę niewielka stosunkowo grupa gospodarstw. — A cóż reszta? Resztę wehlonie przemysł, odejść do miast? Tak jakby to tylko od czyjejs woli zależało”.

W dalszym ciągu swego przemówienia p. Poniatowski stwierdza z naciskiem, że nie uważa za możliwe, rozwiązanie zagadnienie agrarnego w Polsce. — Z zapoznaniem momentów społecznych. Przechodząc do zagadnień parcelacyjnych, p. Minister odparł zarzut, jakoby nadmiernie stosowana parcelacja rządowa, gdyż państwo nie jest przygotowane ani technicznie ani pieniężnie do przejęcia całej roli parcelanta na siebie. „Natomiast — mówił — państwo może wywierać presję, wykonywać kontrole, stwarzać przeciwwagę dla niepożądanych zjawisk, której parcelacja prywatna daje tak wiele”. — Przechodząc w dalszym ciągu do spraw poruszonych przez posła Śląskiego o stosunku ministerstwa do „Przodownika Wiejskiego” minister Poniatowski wyjaśnia, że zachodzi tutaj

nieporozumienie. Istnieje czasopismo „Przodownik Wiejski (organ prorządowej organizacji „kół młodzieży wiejskiej”, czyli „Stowu”), ponadto istnieje Instytut „Przodownik Wiejski”. Instytucja której obecnie przewodniczy W. Radwan, zajmuje się krzewieniem kultury na wsi i tej instytucji Min. Rol. przychodzi z pomocą materialną. Natomiast czasopismo „Przodownik Wiejski” nie jest subwencjonowane. W stosunku do organizacji młodzieży wiejskiej, minister stoi na stanowisku, że nie są one powołane do rozstrzygnięcia zagadnień politycznych, chociaż jest rzeczą zrozumiałą, że poruszają także sprawy społeczno-gospodarcze.

Pod pręgierz opinii

CYGAN ZAWINIŁ — KOWALA POWIESILI

Historia, trochę z tysiąca i jednej nocy. W Ostrowcu, koło Wilna — donosi „Stowu” — na terenie parafialnym stała od 11 lat kuźnia będąca własnością W. Karszta na, wiejskiego kowala. 5 czerwca 1935 spaliła się. Karsztan kosztował 300 zł. odbudował kuźnię, ale wówczas otrzymał srogie pismo ze Starostwa Powiatowego, że „Pan wznioł kuźnię bez uprzedniego uzyskania zatwierdzenia urzędzenia i bez zezwolenia władz budowlanych...”

W dalszym ciągu srogie pismo wzywa kowala, by kuźnię „z powodów wyżej wymienionych” zniósł. Innymi słowy — zrównał z ziemią. Przerażony p. K. kuźnię wprowadził nie zniósł, ale sprzedał za 1/3 ceny śmiałkowi, który widać uważał, że gadanie — gadaniem, a kuźnia kuźnią. Śmiałek wygrał na tej loterii, ponieważ faktycznie kuźnia do dzisiejszego dnia stoi. P. K. zaś nic z tego nie rozumie...

Nawet protestanci protestują..

W nowej ustawie zboru ewangelicko-augsburskiego duchowni protestanci przywłaszczą H sobie tytuły i nazwy przysługujące kapłanom i biskupom Kościoła katolickiego. Te nowe nazwy duchownych protestanckich nie podobają się jednak nawet protestantom. W „Zwiastunie Ewangelicznym”, nr 51—52, p. J. Adwiga R-ska w artykule, pt. „Brońmy pastora”, ubolewa nad zniesieniem tradycyjnego tytułu duchownych protestanckich „pastor”.

„Dziś ograniczę się — czytamy w omawianym artykule — do poruszenia jednej drobnej sprawy, która mnie uderzyła przy dwukrotnym przeczytaniu nowej ustawy kościelnej. Wyrażę to drastycznie w krótkim okrzyku „brońmy pastora”. O co chodzi? Skasowano przez nową ustawę w naszym kościele zupełnie tytuł „pa-

stora”. Jest biskup, jest proboszcz, jest ks. diacon, jakiś nowy adiunkt, są wikariusze, ale nie ma zupełnie tytułu „pastora”. Odkąd ten tytuł w naszym kościele oficjalnie przestaje istnieć? Nie mogą się z tym pogodzić!

Protestanci świeccy w tym wypadku mają rację. Tytuł musi odpowiadać treści. Przyjęcie samych tylko nazw „ksiądz”, „biskup” na określenie pastora, bez przyjęcia sakramentu kapłaństwa i bez otrzymania święceń, jest nielogiczne i musi razić nawet uczciwych protestantów.

Kongres katolików holenderskich

Odbywające się co trzy lata kongresy katolików holenderskich zdobyły już zasłużoną sławę. Kongres tegoroczny, który pod hasłem: „O cześć Boga” zwołany zostaje do Utrechtu, odbędzie się w dniach 17—18 maja. Poprzedzi go pontyfikalna Msza św. pod otwartym niebem na odpowiednio dobranym placu w Utrechie, który mógłby pomieścić co najmniej 10 tysięcy ludzi. takiej bowiem liczby uczestników oczekują organizatorzy kongresu. Zebrania kongresowe odbywać się będą

w wielkim gmachu „Tivoli” i poświęcone będą studium nad akcją bezbożniczą, w szczególności w Holandii. Specjalną uwagę poświęci się działalności wołnomyślicieli, komunistów oraz neopogan ruchu narodowo-socjalistycznego. W pracach kongresu prócz katolików holenderskich wezmą także udział przedstawiciele katolików z innych krajów.

Wykłady uczonych polskich w Niemczech

Przybyli do Frankfurtu n. M. trzej profesorowie Uniwersytetu Jagiellońskiego: prof. dr Zdzisław Jachimecki, prof. dr Szydłowski i prof. dr Dąbrowski, witani na dworcu przez konsula RP, władze uniwersyteckie i miejskie. Wkrótce rozpoczyna się odczyty naszych profesorów. Przyjazd uczonych polskich inauguruje wymianę między Wschodnią Jagiellońską a Uniwersytetem w Frankfurcie n. Menem.

Nacjonalizacja fabryk samolotów we Francji

Ogłoszono listę siedmiu wytwórni samolotów, podlegających wywłaszczeniu na mocy uchwalonych rozporządzeń. Są to: „Potez” w Meaulte i Berre, „Cums” w Sartrouville i Vitrolles, „Romains” w Cannes, „Henriot” w Bourges i „Breguet” w Bourges en Bresse.

Z kraju i ze świata

Szkody wskutek mrozu

Na terenie woj. warszawskiego mrozy wyrządziły wielkie szkody wśród zbóż ozimych. Już dziś można ustalić, że w wielu miejscowościach mrozy obniżą wydajność plonów o przeszło 50 proc. Najbardziej ucierpiały powiaty: gostyński, przasnyski, ciechanowski, mławski, radzyński i mazowiecki. Poza tym zmarzły prawie zupełnie ozime rzepaki oraz wiele sadow owocowych.

TRAGICZNA SYTUACJA CHAŁUPNIKÓW WOLBROMSKICH. Specjalna komisja przy powiatowym Funduszu Pracy w Olkuszu zwróciła się do czynników miarodajnych o zorganizowanie pomocy dla szweców-chałupników w olbromskich, wśród których panuje skrajna nędza z powodu bezrobocia z głodowych zarobków. Wolbrom jest jednym z największych ośrodków chałupniczego przemysłu szweckiego w Polsce. 70 procent ludności Wolbromia trudni się szwecstwem, posiadając warsztaty domowe. Komisja czyni starania o uzyskanie 30 tys. zł. pożyczki na uruchomienie w Wolbromiu szweckiej spółdzielni pracy.

DAWNA MAGNATKA ZMARŁA W NĘDZY. W wielkiej nędzy zmarła w Warszawie rodzona siostra słynnego żydowskiego magnata, barona Ginsburga, który w Rosji wstawił się przeprowadzeniem szeregu wielkich budowli, m. in. budowę Portu Artura, zdobytego przez Japończyków w 1905 r. Zmarła była wdową po kupcu Bermanie i w swoim mieszkaniu, przy ul. Pawiej 50, składającym się z kuchni i pokoju, wynajmowała kąty 12 sublokatorom, żyjąc z tego. Przed śmiercią wyznała, że w Rosji zostawiła olbrzymi majątek.

GWALTOWNE BURZE ŚNIEŻNE. Według wiadomości z Baku, w Azerbejdżanie i na Morzu Kaspijskim szaleje burza śnieżna. O zamieciach śnieżnych donoszą również znad brzegów Morza Czarnego. Na Krymie panują silne mrozy.

Nad całą Anatolią szaleją burze śnieżne. Komunikacja morską między Stambułem i portami czarnomorskimi jest przerwana. W porcie Stambułu stoi na kotwicy 15 cudzoziemskich statków, zmuszonych przez burzę do przerwania podróży. Parowiec rumuński o pojemność 4000 ton doznał uszkodzeń przy wejściu do Bosforu.

PRAGA BĘDZIE MIAŁA KOLEJ PODZIEMNĄ. W tych dniach premier czechosłowacki dr. Milan Hodža oświadczył, że Praga jako stolica państwa musi przygotować się do wielkiej wystawy międzynarodowej, która urządzona będzie w stolicy już w roku 1942. Przy tej sposobności zaznaczył, że Praga nie obejdzie się bez kolei podziemnej. Otrzyma ją w przeciągu najbliższych pięciu lat.

wiona postać młodej... zakonnicy, modlącej się przed wizerunkiem Matki Boskiej. Zdaniem cenzorów film ten „nie odpowiada ideologii, reprezentowanej przez rząd Meksyku” i może przez swój wpływ na widzów stać się „bronią przeciwko Rewolucji”..

Nawaszyn ofiarą masonerii?

Zona zamordowanego udziela prasie wyjaśnień

Tajemnicze morderstwo, którego przed kilkoma dniami dokonali w Paryżu nieznanymi sprawcy, nie przestaje intrygować opinii europejskiej. Prasa paryska pełna jest najrozmaitszych przypuszczeń, nie dających jednakże rozwiązania zagadki. Mówi się n. p., że Nawaszyn zginął z rąk wysłanników G. P. U.

Dlatego też z wielkim zainteresowaniem przyjęto oświadczenie wdowy po zamordowa-

nym, która pragnąc oczyścić opinię o swym mężu, udzieliła prasie wyjaśnienia, że jej zdaniem, Nawaszyn zamordowany został, ponieważ wiedział bardzo wiele rzeczy, nawet zbyt wiele, i że przez to stał się ofiarą pewnych tajemniczych sił, które nie są ani faszysmem ani bolszewizmem, lecz wywierają ogromny wpływ na całym świecie (?).

Kino „PROMIEN” T. S. L. Podwale 6. Telefon 124-26.

Najspanialszy film tego sezonu. — Gigantyczny film największej wytwórni świata „WARNER BROSS”

SZARŻA LEKKIEJ BRYGADY

W głównych rolach: Eroll Flynn i Olivia de Havilland. — Prolongowane w kinie „Promień” T. S. L. Podwale 6.

Obfity plon Śląskiej Straży Granicznej w r. 1936

Według danych statystycznych, w okresie 1936 roku Śląska Straż Graniczna przytrzymała i skonfiskowała szmuglowany z zagranicy towar wartości 387.621 zł. Poza tym udowodniono różnym osobom przemyt towarów wartości 256.694 zł., — razem więc skonfiskowano towar wartości 1.144.315 zł. Ukrócone cło Skarbu Państwa wynosiło za przemyt przytarty 1.067.044 zł., za przemyt udowodniony 243.838 zł., czyli łącznie

ukrócone cło wynosi 1.310.882 zł. Nadto w wyniku przeprowadzonej kontroli i rewizji zakwestionowano nieostemplowane rachunki handlowe na kwotę zł. 692.513. W ciągu całego roku 1936 przytrzymało 12.211 osób z towarem przemyconym, oraz 2.501 osób za nielegalne przekroczenie granicy. Wreszcie za różne inne przestępstwa funkcjonariusze Śląskiej Straży Granicznej przytzymali: 243 osoby.

„Sanowali, źle gospodarowali, czy kradli?”

Taki tytuł należałoby dać sprawie, która od roku niemal zajmuje umysły społeczeństwa pomorskiego, to jest od chwili, kiedy sanacyjna „Pomorska Drukarnia Rolnicza”, oraz „Dzień Pomorski” zgłosiły upadłość. Na miejscu zbankrotowanej placówki sanacyjnej „powołano” nową, z tymi samymi ludźmi na czele. Zamiast „Dnia Pomorskiego” powołano do krzewienia „ideologii państwowo-twórczej” „Dzień Pomorza”.

Gospodarowano przy tym „pierwszorzędnie”. — Oto lista wierzytelności wobec skarbu państwa, oraz instytucji prawno-publicznych.

Skarb państwa stracił na Pom. Spółdz. Wydawniczej:

350.000 zł dotacji woj. p. Lamota-Wrony, były to bowiem pieniądze podatkowe. — 20.780.40 złotych, nie zapłaconych podatków w Urzędach Skarbowych w Toruniu i Teżewie. — 59.476.56 zł. nie zapłaconych składek na rzecz instytucji ubezpieczeń społecznych. Sama Ubezpieczalnia Społeczna w Toruniu nie umiała wygzekwować od „Dnia Pom.” swych należności na sumę 29.605.92 złotych. 6100 zł. z KKO Toruń z weksli. — 12.266.39 złotych z KKO. Wąbrzeźno. Potrafili zarwać

KKO w Działdowie, gdzie gospodarzył p. Twardowski, nawet KKO Gdynia udzielała im kredytów, nawet toruński Urząd Teleg. zgłasza do masy upadłościowej swą należność w wysokości 675.52 zł.

Ogółem Pom. Spółdzielnia Wydawnicza łącznie z owymi 350.000 zł. p. Lamota poszkodowała skarb państwa i instytucje ubezpieczeń społecznych na horrendalną kwotę, bo: 451.384.15 złotych.

Tyle Pomorska Spółdz. Wydawnicza, wydająca „Dzień Pomorski”.

Równie bogaty jest rejestr „Pom. Drukarni Rolniczej”. Nie ma potrzeby cytować całego szeregu cyfr. Wystarczy podać sumę ogólną, która wynosi okragło 439 tys. złotych i 15 tys. dolarów, aby zrozumieć, że ma się tutaj do czynienia z prawdziwą panamą finansową.

Jeden z dzienników pomorskich słusznie zapytuje, gdzie się podziały pieniądze i dlaczego nie wkacza tutaj sędzia śledczy i prokurator?! Dlaczego nikt nie broni mienia publicznego? Bo pieniądze ofiarowano chociażby przez p. Lamota na „sanację” obu przedsięwzięć, pochodzących z pieniędzy państwowych — z podatków!

Już jedenasty biskup ofiarą czerwonej Hiszpanii

Jak podaje „The Universe”, liczba biskupów-męczenników krwawego terroru czerwonych w Hiszpanii wzrasta do jedenastu przez śmierć biskupa tytularnego Bisca mons. Emanuela Boras Ferre, sufragana archidiecezji Tarragony, spalonego żywcem na placu publicznym.

„Broń przeciwko rewolucji” w Meksyku

Jak donoszą z Meksyku, cenzura rządowa nie zaaprobowała meksykańskiego filmu „El rosál bendito” (Błogosławiony krzak róży), ponieważ na jednym z obrazków była przedsta-

Stały postęp w zażydzeniu Szczawnicy

Ze Szczawnicy piszą nam: — Przed paru laty Zarząd Zdrojowiska w Szczawnicy sprzedał kawał parku lekarzowi żydowskiemu dr Morowi, który stare smreki wyciął i postawił murowaną willę. Każdego musiało to zdziwić, że willę wybudował tuż przy deptaku bez obowiązkowego ustawowo oddalenia 6 m. co tak ściśle jest przestrzegane, gdy góral chce wzniesić chałupinę. I to też każdego dziwiło, że wolno było wyciąć drzewa posadzone jeszcze przed 45 laty. Obecnie, wedle krążących pogłosek, Zarząd ma sprzedać znów kawał parku pod dalszą budowę willi temu samemu żydowskiemu lekarzowi.

W ostatnich latach znać w ogóle większe zażydzenie w zdrojowisku, sprzedaż parcel żydom, wydzierzawianie sklepów kupcom żydowskim. O tych transakcjach chyba nie wie właściciel zdrojowiska, zaśluzony działacz społeczny; gdyby wiedział, toby nie pozwolił, aby ziemia pochodząca z fundacji, przeznaczonej dla cierpiącej ludności z wyraźną wolą testatora ś. p. Szalaya: „aby nie przeszła Szczawnica w obojętne ręce”, przechodziła w ręce żydowskie.

B. sędzia-defraudant przed sądem

Z Poznania donoszą: W Sądzie Okręgowym w Gnieźnie rozpoczął się proces przeciwko b. sędziemu we Wrześni, Teofilowi Stachowskiemu i byłemu sekretarzowi tego sądu, Antoniemu Krotoszyńskiemu, oskarżonym o wspólne przywłaszczenie około 22.000 zł. z kasy i depozytów sądowych.

Z aktu oskarżenia wynika, że w czasie służby Stachowski dwukrotnie był karany dyscyplinarnie. W czasie przesłuchania oskarżonych doszło kilkakrotnie do ostrych starć między nimi, gdyż wzajemnie oskarżali się o sprzeniewierzenie.

„Lojalność” niemiecka

Budowa liceum w Raciborzu odroczone!

W ostatnim czasie Niemcy przystępują do uporządkowania odcinka szkolnictwa polskiego w Niemczech. Przed kilku dniami cofnęli wydane niedawno zarządzenie wzbraniające uczniom i nauczycielom Gimnazjum Polskiego w Bytomiu udziału w wystąpieniach zewnętrznych, a dnia 23 bm. Związek Polaków w Niemczech otrzymał pismo niemieckich władz administracyjnych jako odpowiedź na swój wniosek o udzielenie zezwolenia na budowę liceum dla dziewcząt w Raciborzu.

Oto „pozwolenie na budowę, poza wypełnieniem wszystkich pozostałych potrzebnych do jego udzielenia warunków, udzielone może być wtedy, kiedy wykończony będzie opracowywany obecnie przez Raciborz nowy plan zabudowy części miasta!” A więc może... w 10 rocznicę paktu polsko-niemieckiego?

Kazania na okres wielkopostny!

KALINKA W. X., Na golgotę	zł. 1.50
KIRSTEIN P. X. Dr., Argue, Obseca, Increpa — Kazania świąteczne ton II.	” 7.—
KŁOS J. X., Dwie ofiary — sześć kazań pasyjnych	” 3.—
” Pan Jezus przed sądami ludzkimi — sześć kazań pasyjnych	” 2.50
KMIECIK O. I., Kazania wielkopostne	” 5.—
” Misje ludowe — 50 kazań	” 10.—
KOWALSKI K. X. Dr., Kazania pasyjne	” 2.50

poleca:

Księgarnia Krakowska, Kraków, ul. św. Krzyża L. 13.

Kronika lwowska

(Adres Oddziału lwowskiego „Głosu Narodu” Lwów, ul. Malachowski 2/V. Telefon nr. 118-11).

— 000 —

ŚMIERĆ PPULK, LEPIARZA. W dniu wczorajszym zmarł we Lwowie ppłk. dypl. Ludwik Lepiarz. Śmierć nastąpiła w tragicznych okolicznościach. Zmarły liczył 44 lata i był Kawalerem „Wirtuti Militari”.

Z „LEGII CUDZOZIEMSKIEJ DO ARESZTOW.” Policja lwowska przytrzymała wczoraj 30-letniego Pawła Cieputę, który przybył do Lwowa po odbyciu pięcioletniej służby we francuskiej Legii Cudzoziemskiej, a który ma na swym sumieniu dawną aferę kryminalną.

NIEWYKŁA KRADZIEŻ. Z piwnicy realności pod nr. 4 przy ul. Mochackiego niewykryty sprawca skradł 71 puszek oszczędnościowych na szkodę Pow. Kasy Oszczędności we Lwowie.

ZAMACHY SAMOBÓJCZE. Z ganku II piętra w domu przy ul. Rutowskiego 23 skoczyła na bruk podwórza 22-letnia Anna Wasylyszyn, służąca. W stanie beznadziejnym przewieziono ją do szpitala, gdzie wkrótce zmarła. Powodem desperackiego kroku — nieuleczalna choroba. — Drugi wypadek zamachu samobójczego zdarzył się na ul. Królowej Jadwigi, gdzie 20-letnia Anna Staszkievicz otruła się kwasem solnym.

— : : : —

Zawiadomienia i komunikaty

Z POLSKIEGO TOWARZ. EKONOMICZNEGO. W sobotę, dnia 30 bm. o godz. 18 odbędzie się w sali posiedzeń Izby Przemysłowo-Handlowej we Lwowie odczyt p. M. Turskiego, dyrektora Państw. Instytutu Eksportowego w Warszawie, p. t. „Polski handel zagraniczny na tle światowej wymiany handlowej”.

— 0-0-0 —

TEATR WIELKI piątek g. 8.15: Koncert Jana Straussa.

TEATR ŻOŁNIERZA w piątek nieczynny.

REPERTUAR KIN I WSKOWSKICH
ATLANTIC: Barbara Radziwiłłówna.
CASINO: „Tak się kończy miłość”.
EUROPA: Lekkość.
CHIMERA: Pod dwiema flagami.
UCIECHA: „Wawóz śmierci” i rewia.
PAX: „Papież Pius XI mówi do Ciebie”.
MARYSIENKA: „Antony Adverse”.
APOLLO: Rozwód z przeszkodami.
GRAZYNA: „Papa się żeni”.
KOPERNIK: „Maria Stuart”.
MUZA: Król kobiet.
MIRAZ: Wyprawa na planetę Mongo.
PALACE: Tajemnica świecznika królewskiego.”

PAN: Skowronek.
RAJ: Ich troje.
SWIT: Ich troje.
STYLOWY: „Głos serca” i rewia.
TON: Lowca przegód.
KONCERT SYMFONICZNY. W poniedziałek, 1 lutego o godz. 20.15 odbędzie się w Teatrze Wielkim koncert Filharmonii lwowskiej. Przy pulpicie dyrygenta stanie H. Scherchen.

— 000 —

Pożar w katedrze lwowskiej

Wczoraj po południu wybuchł pożar w bazylice archikatedralnej na placu Kapitulnym. Podczas przeprowadzonych prac nad urządzeniem kaloryferów zajęło się od iskry kilka desek. Przybyła Straż Pożarna szybko opanowała ogień, który na szczęście nie wyrządził żadnej poważniejszej szkody.

Z sali Starego Teatru

Tola Korjan. — Wiedeński zespół baletowy.

Kabarety artystyczne, utrzymane na wygórowanym poziomie estetycznym i moralnym, posiadające i jednocześnie w sobie wdzięk, lekkość karykatury, pomysłowość i — oczywiście — gryzącą sól satyryczną, należą dziś do rzadkości. Po krakowskim przedwojennym „Zielonym baloniku” zaświtał przed parę laty taki kabaret artystyczny w Poznaniu: znany artysta-rzeźbiarz p. Ludwik Puget, stworzył tam „Różową kukulkę”. Żywot tej „Kukulki” nie był długi — ale wydał szereg nazwisk, które o artystycznym poziomie tego kabaretu dobrze mówią. Przekonał się o tym Kraków na wieczorze uroczej diseuseusey — p. Tołi Korjan, która w swoich melodramatach, recytacjach i śpiewkach okazała dużo finezji, dobrego stylu i tej kultury artystycznego kabaretu, która rodowód swój wywodzi z Paryża. I dzięki temu usłyszeliśmy na jej wieczorze ładne i ładnie podane piosenki („Revenez”, „Le cloches de Nantes”, „Le roy a fait battre tambour”). — Jedną tylko uwagę: za wiele tematu makabrycznego. Publiczność krakowska przyjęła młodzieńską pieśniarkę bardzo serdecznie. — Drugi wieczór karnawałowy krakowskiego Teatru Koncertowego wypełnił w Starym Teatrze balet wiedeński p. Mini Klein-Mossbach. Wśród bogatego programu choreograficznych produkcji pięciorobowego zespołu, najpie-

Wizytacje kuratora Stypińskiego w Tarnowie i Sandomierzu

Kurator Okr. Szk. krakowskiego Stypiński dokonał ostatnio wizytacji szkół w Tarnowie, Sandomierzu, Mokoszyńcu i Zawichostcie. W Tarnowie p. Kurator bawił dwa dni i zwiedził gimnazja państwowe, gimnazjum prywatne SS. Urszulanek, szkoły powszechne im. Brodzińskiego, Konopnickiej, Staszica, szkołę ogrodniczą, gimnazjum kupieckie ze szkołą handlową i szkołę dokształcającą im. Kopernika. W czasie wizytacji p. Kurator interesował się pomieszczeniem, pomocami naukowymi, opieką nad młodzieżą szkolną i przystąpił do w poszczególnych szkołach niektórym lekcjom. W pierwszym dniu pobytu przewodniczył na posiedzeniu Międzyszkolnej Komisji Porozumiewawczej, na której dyrektorzy i inspektor przedstawiali stan i potrzeby swych szkół. W czasie pobytu w Tarnowie kurator Stypiński złożył wizytę ks. biskupowi Lisowskiemu oraz konferował w sprawach szkolnych z prezydentem m. dr. Brodzińskim.

Z Tarnowa udał się p. Kurator do Sando-

mierza, gdzie zainteresował się specjalnie pracą Komitetu Rodzicielskiego przy państwowym gimnazjum około budowy pomieszczenia dla przyszłego liceum ogólnokształcącego, oraz pracą około budowy gmachu dla pomyślnie rozwijającego się prywatnego gimnazjum żeńskiego. P. Kuratorowi przedstawiono również potrzebę znalezienia odpowiedniego pomieszczenia dla nowej szkoły powszechnej w śródmieściu Sandomierza. Przed opuszczeniem Sandomierza kurator Stypiński przyjęty został przez ks. biskupa Lorka.

Dalszymi miejscowościami, w których zatrzymał się kurator Stypiński były Mokoszyń i Zawichost. W Mokoszyńcu odbyło się w obecności p. Kuratora posiedzenie budżetowe Opieki nad szkołą rolniczą żeńską. W Zawichostcie kur. Stypiński zapoznał się z wzorową męską szkołą zawodową, posiadającą działy: ślusarski, stolarski, krawiecki i szewski. — W czasie podróży towarzyszyli kur. Stypińskiemu wizytatorzy Wierzbicki, Grabowski i inni.

Obrońca domagał się unieważnienia przysięgi świadka

W czwartym dniu procesu Ehrlicha i towarzyszy zeznawali świadkowie J. Gintel, W. Penderecki i W. Machalski. Dotyczyły te zeznania nie tylko działalności oskarżonych, ale również dziwnej roli, którą w całej sprawie odegrał oskarżony przez Ehrlicha świadek Stan. Harasymowicz. Miał on zapewniać świadka Machalskiego, że Ehrlich rzeczywiście może wyrobić posadę. Zaznaczyć należy, że prok. Stawarski żądał dostarczenia protokołu zeznań świadków Stera i Stępienia, którzy byli słuchani w trzecim dniu rozprawy i również wiele mówili o Harasymowiczu.

Następstwem tych wydarzeń było niewyłącznie wystąpienie obrońcy do zeznaniach świadka Machalskiego. Obrońca postawił wniosek o unieważnienie przysięgi świadka Harasymowicza, gdyż zdaniem ich, Harasymowicz należy do współwinnych w tej sprawie. Poza tym obrońca domagał się wyłączenia sprawy Immerglückowej, gdyż osk. Dzikowski, któremu Immerglückowa miała pomagać w popełnieniu przestępstwa nie zasiada na ławie oskarżonych. Sąd wyłączył wprawdzie sprawę Immerglückowej, ale wniosku o unieważnienie przysięgi Harasymowicza nie uwzględnił.

Niepowodzenie strajku socjalistycznych robotników

W czwartek socjalistyczni robotnicy krakowskich fabryk czekolady urządzili 1 godzinny strajk na znak solidarności z robotnikami fabryki „Suchard”, walczącymi o nową umowę zbiorową. Strajk nie powiódł się. Pracę przerwała część robotników fabryk „Piasecki”, „Orlik” i „Helvetia”. Fabryka wafli w Podgórzu i fabryka „Kryształ” pracowały normalnie. W fabryce „Pischinger” robotnicy przerwali pracę na 2 godziny protestując w ten sposób przeciw zwolnieniu jednej z przewodniczek.

Popełnili oszustwo, by móc wyjechać do Palestyny

Kupcowa z krakowskiego Kazimierza Dwojra Schoendorf zakupiła na kredyt, wraz z czterema współnikami, wśród których znajdował się pomocnik rabinacki Majer Halpern, w fabryce Druckera, Leimana i Belhesa 58 skrzyń przyborów szewskich, taka ilość wystarczyłaby na zaopatrzenie dwóch sklepów na okres 3 lat. Przybory te dobrana piątka spieniężyła w przeciągu jednego miesiąca i za uzyskaną gotówkę zamierzała zbiec do Palestyny. Żydowscy fabrykanci zorientowali się jednak w porę i spowodowali zatrzymanie przez władze niesolidnych współwyznawców. Schoendorfowa i towarzysze wkrótce staną przed sądem.

Kradzież sukna wartości 6.000 złotych

W czwartek w godzinach rannych skradziono ze składu sukna firmy S. Tugendhad przy ul. Grodzkiej 40 w Krakowie, większą ilość sukna wartości 6.000 zł. Sprawców było czterech. Na widok policji rzucili się oni do ucieczki, w czasie której porzucili 24 kawalki sukna. Jeden ze sprawców, Kokoszka Gustaw, lat 28, blacharz, zamieszkały przy ul. Skawinskiej, został ujęty. Sprawcy dostali się do wnętrza sklepu przez wybitą szybę okienną.

Turniej hokejowy szkół średnich

Dziś 29 bm. rozpoczyna się hokejowy turniej krakowskich szkół średnich. Terminarz rozgrywek: o godzinie 14 Gimn. VIII — Gimn.

kniej wypadły ilustracje taneczne utworów Chopina (walc a-moll), Schumann (Marzenie i „Dożynki”) oraz Straussa („Galop” i „Polka”). Utwory współczesnego wiedeńskiego kompozytora, p. Chmela, przypominały często motywy chopinowskie — przetłumaczone na język rytmiczny zespołu, wypadły na ogół dobrze, zwłaszcza „walc wiedeński” i „Bajka o Dunaju”. a. w.

Kronika krakowska

STYCZEŃ.

29. Piątek. Św. Franciszka Salezego. Wschód słońca 7:23, zachód 16.17. Długość dnia 8 godzin, 54 min.

30. Sobota. Św. Martryny. Wschód słońca 7.21, zachód 16.18. Długość dnia 8 godzin, 57 min.

— 0-0-0 —

NOWA AGENCJA POCZTOWA W KRAKOWIE. Z dniem 1 lutego władze pocztowe otworzą przy ul. Garbarskiej 12, nową agencję pocztowo-telekomunikacyjną pod nazwą „Kraków 3”. Agencja posiadać będzie wyłącznie dział nadawczy.

VI. KOMISARIAT POLICJI, mieszczący się dotychczas przy ul. Kopernika 32, przenosi się z dniem 30 bm. na ul. Lubicz 21. — Numera telefonów pozostają bez zmiany.

BIURO ZARZĄDU OBWODU MIEJSKIEGO L. O. P. P. W KRAKOWIE, przeniesione zostało z dniem 21 bm. z ul. Zwierzynieckiej na ul. Szczepańska 9/II.

ZAOSTRZENIE KONTROLI OBROTU MIĘSEM zapowiada Zarząd M. Do obrotu w Krakowie dopuszczono wyłącznie mięso, które posiadać będzie pieczęcie rzeźni miejskiej, lub kontroli sanitarnej magistratu, a wędliny w plomby kontroli sanitarnej. Mięso nie zaopatrzone w znaki kontrolne będzie konfiskowane.

KIELICHY I PATYNA W PIASKU NAD WISŁĄ. Jeszcze w sierpniu ub. r. w piasku nad Wisłą w pobliżu Krakowa, znaleziono, zakopane przez złodziei świętokradców 3 srebrne kielichy, pozłacane, z tych jeden z napisem „Pro munificencia Josephi II A. D. 1789”, oraz srebrną patynę pozłacaną. Dwa kielichy i patyna zostały uszkodzone przez świętokradców. Władze policyjne nie zdołały stwierdzić do tej pory, z którego kościoła pochodzą skradzione przedmioty. Są one do odebrania w wydziale śledczym.

NIESZCZESLIWE WYPADKI. Szofer St. Krupa potrafił wczoraj na ul. Zwierzynieckiej rolnika Jana Cieślkiego, który doznał poważnych obrażeń brzucha. Na dworcu towarowym w czasie wyładowywania węgla drzwi wagonu zmiażdżyły robotnikowi Stan. Pasternakowi z Węgierskiej Górki trzy palce lewej ręki. Obie ofiary wypadków opatrzyło Pogotowie Rat.

KRADNĄ NAWET KRATY Z KANAŁÓW. W ostatnich dniach skradziono w Krakowie kilka krat wodościłkowych wartości 150 zł. z ulic na gruntach poaugustiańskich. Zarząd m. ostrzega składy starego żelaza i odlewnie żelaza przed zakupem tych krat lub pochodzącego z nich żelaza.

— 000 —

TEATR I KINA KRAKOWSKIM.
Teatr m. im. J. Słowackiego.

Piątek, 29 stycznia: „Niesprawiedliwiona godzina”.
 Sobota 30 stycznia: „Mrówki”.
 Niedziela 31 stycznia po poł.: „Niesprawiedliwiona godzina”, — wiecz. „Ależ to nie na serio”.

WANDA: Tajna Brygada.
PROMIEN: „Szarża lekkiej brygady” — Flynn i Olivia de Havilland.
SWIT: „Papa się żeni” (Wysocka, Andrzejewska, Brodniewicz).
STELLA: Trędowata (Barszczewska, Brodniewicz).
APOLLO: „Szampański walc”.
SZTUKA: Hotel Savoy 217.
UCIECHA: Sylwetki.
ADRIA: Romeo i Julia (Norma Sherer, Leif Howard).
BAGATELA: Bohaterowie Sybiru, oraz rewia p. t. „Czar piosenki”.
DOM ŻOŁNIERZA: Od poniedziałku 25 bm. „Metropolitan”.

— : : : —

Z TEATRU M. IM. J. SŁOWACKIEGO. — Dzisiaj w piątek, po cenach niższych, pełna humoru komedia węgierska St. Bekoffego „Niesprawiedliwiona godzina”, w opracowaniu scenicznym reż. J. Karbowskiego z pp.: A. Matusiakówną i J. Karbowskim w rolach głównych, oraz z pp.: Bednarską, Kłofską, Niedziałkowską, Macherskim, Woźnikiem, Wronskim. „Niesprawiedliwiona godzina” powtórzona będzie w niedzielę po południu. Jutro w sobotę, po cenach najniższych oryginalna sztuka M. Jasnorskiej „Mrówki”, w opracowaniu scenicznym reż. W. Radulskiego dekoracyjnym dyr. K. Frycza, w premierowej obsadzie. W niedzielę wieczorem, po cenach niższych, „Ależ to nie na serio” komedia L. Pirandella, w opracowaniu scenicznym reż. W. Biegańskiego.

„PRZY 2 FORTPIANACI” oto nazwa nadscenki artystycznej w Sali Saskiej, która przygotowuje wspólną premię, pełną aktualności — satyry — piosenki i humoru. — Współdziałali wybitnych artystów scen warszawskich. Otwarcie wkrótce.

nazjum II; godz. 15 Gimn. IX — Gimn. IV. Iodowisko Maktabi; godz. 14: Gimn. V — Gimn. OO. Pijarów (16d Cracovii). Jutro ciąg dalszy.

— 0000 —

Z żałobnej karty

Zmarł w Krakowie: śp. Tekla Chudobowa, l. 58, wdowa po inżynierze, dyrektorze f. Zieloniewski. — Śp. Marian Jadowski, l. 45, kupiec. — Śp. z Głabińskich Helena Geppert-Kowalkowska, l. 52. — Śp. ze Steczków Leona Gwoździowa, l. 36. — Śp. Adolf Gawlicki, l. 76, em. poczt. — Śp. ze Strobłów Maria Siwkowa, l. 49. — Śp. Joanna Wiąckowa, żona em. sąd.

§. p.

Ks. TEODOR MAGIERA

Opat Szczyrzycki

zaopatrzony Św. Sakramentami po dłuższej chorobie zasnął spokojnie w Panu dnia 28 stycznia 1937 r. w 77 roku życia 50 kapłaństwa, 32 rządów klasztorem.

Wprowadzenie zwłok z Opatwa do Kościoła odbędzie się w piątek 29 stycznia 1937 r. po południu, a pogrzeb w sobotę dnia 30 stycznia o godzinie 10-tej rano.

Konwent OO. Cystersów w Szczyrzycu.

Zawiadomienia i komunikaty

W KOŚCIELE SIÓSTR WIZYTEK, ul. Krowoderska 16. odprawiona będzie w piątek, 29. b. m., jako w dzień św. Franciszka Salezego Założyciela Zakonu, uroczysta Msza św. z wystawieniem Najśw. Sakramentu o godzinie 9. Sama zaś uroczystość z całodziennym wystawieniem Najśw. Sakramentu odłożoną została na niedzielę, 31 b. m. z następującym porządkiem: W sobotę, 30, wstępne Nieszpory o godz. 5. po poł. W niedzielę, 31. Prymoria o godz. 6.30. Wotywa o godz. 9. Uroczysta Suma z kazaniem, celebrowana przez Ks. Biskupa Rosponda o godz. 10.30. Po południu Nieszpory z kazaniem o godz. 4.30.

„WALKA O SZKOŁĘ.” W lokalu Chrześ. Spół. Instytutu Oświatowego ul. Stolarska 7, odbędzie się w piątek 29 bm. o godzinie 18 odczyt p. insp. Lubowieckiego na temat „walka o szkołę”. Goście mile widziani.

— 000 —

SPORT

Jędrzejowska w półfinale Tłoczyński w ćwierćfinale

W trzecim dniu międzynarodowych mistrzostw tenisowych Rzeszy, do ćwierćfinałów panów zakwalifikowali się Cramm, Gerstel, Ellmer, Dettmer, Tłoczyński, Henkel, de Dessart i Moreau. W ćwierćfinale Tłoczyński walczył będzie z Henklem. Z pań Dunka Sperling i Jędrzejowska zakwalifikowały się już do półfinałów. W grze podwójnej panów do półfinałów doszły pary Tariowski — Tłoczyński i von Cramm — Henkel.

Wyniki: Tłoczyński — Fischer 6:2, 7:5, Gerstel — Petoe 8:6, 6:4, Ellmer — Sven Sperling 6:3 i 6:3, Dettmer — Damrow 4:0, 6:1, 7:5, de Dessart — Metaxa 6:1, 0:6, 6:1, Moreau — Hirth 6:3, 6:4; gra pojedyncza pań: Jędrzejowska — Isaeus 6:3, 6:2, Sperling — Rohberg 6:1, 6:3, Zenden — Hoyaux 0:6, 6:1, 9:7; gra podwójna panów: Tariowski, Tłoczyński — Naeyert, Moreau 5:7, 11:9, 9:7, Cramm, Henkel — Janssen, Bjurstedt 6:3, 6:4; w grze mieszanej: Jędrzejowska — Tariowski pokonała parę Vahland — Hirtz 6:2, 6:2, przechodząc do drugiej rundy.

K. T. H. — Lechia 3:0 (2:0 0:0 1:0)

We Lwowie rozegrany został drugi mecz hokejowy, jako eliminacja do mistrzostw Polski między Krynickim Tow. Hokejowym a Lechią, zakończony zwycięstwem kryniczian. K. T. H. zagrało bardzo ładnie, górując nad Lechią pod każdym względem. Kryniczanie pokazali dobrą jazdę i wytrzymałość fizyczną. Najlepszym ich graczem był Burda, strzelec 2 bramek. Jedną bramkę zdobył Nowak. Lechia tylko w drugiej tercji przedstawiała się lepiej, lecz bramki uzyskać nie zdołała. Pod koniec gry wyczerpana fizycznie trzymała się tylko w defenzywie. Sędziowali pp. Kuchar Waclaw i Sawaryn.

Start uczestników raidu gwiazdowego do Monte Carlo

We wtorek 26 bm. nastąpił w różnych miejscowościach Europy start zawodników, biorących udział w największej, dorocznej imprezie automobilowej — zjeździe gwiazdowym do Monte Carlo. Raid ten polega na przybyciu do Monte Carlo z góry ustaloną drogą, na której znajdują się specjalne punkty kontrolne. Punktowana jest również odległość, jak i szybkość przeciętna poszczególnych zawodników. Zgodnie z regulaminem szybkość nie powinna być mniejsza, od 40 km. na godzinę, z wyjątkiem ostatnich etapów, na których szybkość wzrasta do 50 km. na godzinę. Ostateczna klasyfikacja zostanie ustalona dopiero po przebyciu dwóch dodatkowych prób, z których jedna dotyczy będzie regularności jazdy na trasie Avignon — Monte Carlo, druga zaś sprawności technicznej kierowcy i wartości wozu.

DALSZY CIĄG WALNEGO ZGROMADZENIA KRAKOWSKIEGO OKRĘG. ZWIĄZKU PIŁKI NOŻNEJ, przerwano w dniu 17 bm., odbędzie się w niedzielę dnia 31 bm. w sali portretowej Zarządu Miejskiego w Krakowie, Plac WW. Świętych, I. p., o godzinie 9 rano. Zgromadzenie to zezwala się od punktu porządku dziennego: wybór sekretarza, aż do wyczerpania porządku obrad ustalonego na Walnym Zgromadzeniu z dnia 17. I. 1937. Na zgromadzeniu tym obowiązują ten sam stan prawny, jaki obowiązywał od chwili przerwania zgromadzenia w dniu 17 stycznia 1937. Prawo uczestniczenia w dalszym ciągu zgromadzenia mają tylko upoważnieni delegaci klubów, przed stawiciele prasy i zaproszeni goście. Zaproszenia wydaje sekretariat K. O. Z. P. N. w godzinach popołudniowych.

TRENINGI ZAPASNICZE. Krak. Okręg. Związek Atletyczny zawiadamia sekcje zapasnicze przynależnych klubów, że treningi w walce rzymsko-greckich i wolno-amerykańskich rozpoczną się z dniem 28 stycznia na sali gimnastycznej w Państw. Ośrodku Wych. Fiz. w Krakowie przy ul. Zwierzynieckiej l. 26 i prowadzone będą w poniedziałki od godz. 18.30 i w czwartki od godz. 19, pod kierownictwem egzaminowanych instruktorów Pol. Związku Atletycznego. W czasie treningów sekcje zapasnicze klubów przyjmować będą zapisy nowych członków.

WALNE ZEBRANIE CZŁONKÓW SEKCJI ZAPASNICZEJ T. S. WISŁA W KRAKOWIE, odbędzie się w dniu 10 lutego w lokalu przy ul. Wielopole 4, o godzinie 19. W razie braku kompletu następnego zebranie odbędzie się tego samego dnia w pół godziny później.

NARCIARSKIE ZAWODY ZHP. Harcerskie kluby narciarskie w Katowicach, Krakowie, w Zakopanem i w Warszawie organizują w dniach 5-7 lutego w Zakopanem mistrzostwa Zw. Harcersstwa Polskiego. Na program zawodów złożą się: kombinacja alpejska, biegi patrolowe oraz biegi indywidualne płaskie w konkurencji harcerzy, harcerzek i juniorów, a wreszcie — konkurs skoków. Zawody odbędą się pod protektoratem wojewody dr. Michała Gra-

żyńskiego. Termin zgłoszeń upływa z dniem 27 bm.

ZAWODY NARCIARSKIE SOKOŁA. — W dniach 6 i 7 lutego odbędą się w Rabce ogólnozwiązkowe zawody narciarskie Sokola. W programie — bieg na 16 km. otwarty i złożony oraz konkurs skoków na Grzebieniu. — Zawody będą obelane przez liczne kluby narciarskie Sokola z oddziałem zakopiańskim na czele. Jednocześnie odbędą się sokołe zawody hokejowe, łyżwiarskie i bokserskie.

ŁOTEWSCY KOSZYKARZE I SIATKARZE W POLSCE

W nadchodzącą sobotę i niedzielę AZS. warszawski organizuje międzynarodowe zawody w siatkówce i koszykówce kobiecej z udziałem mistrzowskich zespołów Łotwy: „Universitates Sports“ z Rygi.

ŁYŻWIARSKIE MISTRZOSTWA MOSKWI Odnaj rozpoczęły się w Moskwie zawody w jeździe szybkiej na lodzie o mistrzostwo Moskwy. W biegu na 500 mtr. zwyciężył Lju-skin w czasie 44.8 sek. 5000 mtr — Murachow 8:58.2 sek., 500 m. pań — Mironowa 53.8 sek. 1500 mtr pań — Ignatjewa 6:08.6 sek.

MISTRZOSTWA ŚWIATA W PING-PONG 1 lutego w Badenie rozpoczynają się mistrzostwa świata w tenisie stołowym. Losowanie turnieju drużynowego w pierwszej rundzie: Polska — Czechosłowacja, Austria — Jugosławia, Niemcy — Węgry, Rumunia — Litwa, Francja — Stany Zjednoczone, Anglia — Egipt, Niemcy Belgia. 1 lutego po południu: Polska spotka się z Austrią a wieczorem Polacy z Rumunią. W grze pojedynczej panów o mistrzostwo świata startować będzie 98 zawodników, przy tym Austria wystawiła aż 21 graczy. Turniej trwać będzie do dnia 7 lutego włącznie.

WĘGRY BIJA AMERYKĘ W TENISIE STOŁOWYM

W Budapeszcie w meczu ping-pongowym Węgry pokonały Amerykę 12:4. Punkty zdobyły jedynie panie amerykańskie.

VICTORIA
superheterodyna
uwieńczona
największym
powodzeniem

ELEKTRIT

DO NABYCIA W CAŁYM KRAJU

JEŚLI WITRAŻE TO KRAKOWSKIE

Od 1902 r.

wykonuje wszelkie witraże i oszklenia od najskromniejszych do najbogatszych, odznaczony 15 złotymi medalami.

**KRAKOWSKI ZAKŁAD WITRAŻÓW
S. G. ŻELEŃSKI**

**KRAKÓW, AL. KRASINSKIEGO L. 23.
TELEFON 105-16. P. K. O. 405-506.**

JAKOŚĆ NAJWYŻSZA. CENY NISKIE.

PROJEKTY I OFERTY GRATIS.

Stefan Iglicki

Sp. z o. o.

Kraków, Sławkowska 10.

Telefon 112-51.

Przyjmuje wszelkie zamówienia w zakresie meblarstwa stolarskiego i tapicerskiego wchodzące i wykonuje według własnych i dostarczonych wzorów. Firma istnieje od roku 1885

PRAD

Miesięcznik poświęcony zagadnieniom życia kulturalnego i społecznego. —

Wydawnictwo Zw. Polskiej Inteligenji

Katolickiej — Lublin — Uniwersytet.

Prenumerata roczna w kraju wynosi 12 zł., — półroczna 6 zł. dla nauczycieli roczna 8 zł. — dla studentów i kleryków 6 zł. —

R. ALEXANDER I K. BENNET.

38

Morderstwo, którego nie było

Powieść.

Czołgał się bardzo powoli, a kiedy ogłądał się za siebie z rozpaczą, ujrzał, że za nim idzie... Webber. Towarzysze jego wchodzili dopiero na gzyms ale pospieszyl wkrótce w ślady młodego detektywa tak, że wielka kopuła Muzeum zaroiła się wkrótce od drobnych postaci, poruszających się po niej, jak muchy.

W końcu znalazł się na szczytcie i stanął na malej, płaskiej platformie, w środku kopuły, starając się utrzymać równowagę. Nie już nie dzieliło go od przesuwających się w górze obłoków. Przykniął, gdyż zakreśliło mu się w głowie i próbował zaczerpnąć odlechu w pierśsiach, wyczerpany i wystaszony. Głowa bez kapelusza, z rozwianymi na wietrze włosami (zauważył to mimo straszliwego swego położenia) pojawiła się nagle w jego polu widzenia. Za nią druga... Były oddalone od niego najwyżej na dwa jardy. Powstał i wyprostował się, a po tym wyciągnął rękę, urągając prześladowcom, wyzywając nawet samą śmierć.

— Chodźcie bliżej! w zawołał. — Chodźcie psy! Który z was dostąpi tego zaszczytu...

Tracy, zabójca i szantażysta cofnął się mimowoli i z straszliwym hałasem oraz brzękiem tłuczonego szkła drobna postać jego runęła w dół przez kopułę Brytyjskiego Muzeum, pozostawiając w miejscu, przez które spadła, wielki otwór.

— Zbiegliśmy czempredzej na dół ale znaleźliśmy już tylko trupa — opowiadał młody Webber w krótki czas po tym inspektorowi Wilmotowi, w jego biurze w Scotland Yardzie. — Musiał połamać sobie wszystkie kości. Nigdy nie dowiemy się, czy to był przypadek, czy samobójstwo. To jego tajemnica.

— Biedny człowiek. Biedny szaleniec. — Inspektor mówił tonem współczucia. — Otrzymał dobre wykształcenie i był bardzo zdolny. A jednak zszedł na manowce. Po prostu, zszedł na manowce. Szkoda go.

Wstał i podszedł do okna, spoglądając na błyszczące na bulwarach światła.

— Tak jest. — Webber siedział po drugiej stronie stołu i zastanawiał się nad tym, czy ma teraz przemówić. Chodziło mu o jego sprawę. Chciał złożyć prośbę o dymisję w

chwili, kiedy, jak się spodziewał, czekał go awans; ale nie to go smuciło. Nie wiedział, jaki wpływ na sprawę Piotra Hewitta będzie miała śmierć Tracy'ego. Czy śledztwo po tragicznym zgonie Tracy'ego będzie umorzony — wobec śmierci domniemanego mordercy? Czy Alicja da się przekonać, czy też upierać się będzie, że musi wyznać prawdę?

A co on sam miał uczynić?

Wiedział o tym dobrze. Widział, kto zabił Piotra Hewitta. Śmierć Tracy'ego w niczym nie zmieniała sytuacji. Morderstwo było morderstwem.

Wstał z krzesła i przysunął się do biurka, czekając aż inspektor się odwróci. Ale Wilmot trwał w zadumie i Webber zdecydował się, po krótkim wahaniu, przemówić w te słowa:

— Chciałbym coś powiedzieć, sir. Lękam się, że będę musiał zmienić tryb życia. Inspektor odwrócił się. — Zmienić? Eh! Aha! Chce się pan ożenić, Webber? Domyślałem się tego. Życzę ci szczęścia, mój chłopcze. — Uśmiechnął się do młodego mężczyzny i wyciągnął szeroką dłoń. — Spisał się pan dobrze w tej sprawie New Cut i mam nadzieję...

— Nie to chciałem powiedzieć, szefie. Lękam się jednak, że to będzie moja ostatnia sprawa...

Przerwał, widząc wchodzącego posterunkowego, który położył przed inspektorem kartkę papieru — zwyczajną kartkę, na której wszyscy przychodzący do Yardu, zapisują swoje nazwisko i cel przybycia.

— Ta młoda kobieta mówi, że chce złożyć zeznanie w sprawie Hewitta sir.

— Oh, w sprawie Hewitta. — Inspektor przeczytał nazwisko. — Miss White... Ale to już niepotrzebne. W każdym razie Mr. Webber ma tę sprawę w rękach. Zobacz się z nią, Webber, może... będzie mogła rzucić pewne światło na nasze teorie...

Posterunkowy wyszedł, a Frank skierował swe kroki do drzwi. Alicja! Musiał się z nią zobaczyć i zawiadomić ją o tym, co się stało. Jakież to szczęście, że był w biurze inspektora w chwili, kiedy wręczono jej kartkę. W przeciwnym wypadku...

W tej chwili zadzwonił telefon na biurku inspektora, który wziął do rąk słuchawkę wołając „hallo! hallo!“ Równocześnie podał przez stół Frankowi świstek papieru.

— Przeczytaj to, Webber... Pomówimy o tym później. Hallo! Tak jest, tu inspektor Wilmot, z Scotland Yardu... Tak jest...

(Ciąg dalszy nastąpi)

Ogłoszenie zwykłe za wiersz millimetry . . . 20 gr.
Nadesłane na stronie 6 po dziale gospodar. . . 50 gr.
Komunikaty . . . 60 gr.
na 1-szej . . . 70 gr.

CENY OGŁOSZEŃ

Drobne za wyraz 10 gr.
Układ tabelaryczny o 50% drożej.
Za zastrzeżenie miejsca dolicza się 25%.